

Ioan si gnoza

Ochii lui suradeau de fericire. Privea primele batai de aripi ale primaverii sorbind-o cu toata fiinta sa si se bucura ca un copil, chiar daca in par a nins cu flori albe. O barza zboara in cercuri line si se aseaza in cuibul din fata casei. Randunelele grabite isi reinnoiesc cuiburile de sub streasina, iar o ciocarlie tare zglobie canta de pe vita de vie.

Peste drum oile pasc linistite si mieii zburda fericiti. Un fluture cu aripi galbene aparut din inaltul cerului ii da tarcoale fericit. O furnica a iesit la plimbare si escaladeaza o piatra mare alba. Un gandacel zboara vesel prin aer, iar o albina a iesit din stup si inspecteaza copacii. Cele doua pisicute vargate cu ochi de smarald alearga fericite si indragostite.

"Ce se intampla? De ce toata lumea este fericita?

Sa fie devina primavara?

Sub fruntea-mi rotunda se aduna roiuri de ganduri, roiuri de albine bazaitoare. Cand vin batand din aripioarele lor stravezii ochi-mi rad, fiindca stiu ca atunci ganduri nastrusnice incep sa se joace prin mintea mea. Unele se iau de mana si se prind in hora, altele sunt mai nabadaioase vor sa domine, altele vor sa ma devoreze, altele cum vin asa pleaca nebagate in seama. E un du-te -vino continuu in mintea mea, ca intr-un final toate sa moara, sa dispara.

Astept sa-mi vina un gand, dar se pare ca s-a ratacit pe vreun neuron nefunctional sau vreo sinapsa bolnava l-a impiedicat sa ajunga la mine. Undeva s-a produs un scurtcircuit de este atata liniste in mintea mea. Chiar nu ma viziteaza niciun gand? Nu pot sa cred! In sfarsit!

Sunt un om fericit!"

Asa gande Ioan in timp ce planta panselute in gradina. Matusa si vecina sa, Florentina, o femeie trecuta de 60 de ani cu ochi frumosi ca cerul senin de vara ii spune:

_Ioane, a murit vecinul Titica .

_Nu pot sa cred ! Ieri era bine, nu parea bolnav.

_Da, era bine. Am vorbit si eu cu el, dar azi l-a gasit Nuta in pat, in coma. L-au dus la spital, dar medicii i-au spus sa-l ia acasa ca in trei ore moare.

_Dar ce i s-a intamplat?.

_Accident vascular.

_Sarmanul om!

_Avea doar 57 de ani.

Ioan lasa panselutele si o insoteste pe Florentina la casa mortului.

In poarta se intalnesc cu preotul care le zice: "S-a dus. Bine ca am apucat sa-l impartasesc."

Patrund in casuta joasa unde pe o dormeaza era Titica si Nuta ii tineau cu o mana capul si cu cealalta o lumanare aprinsa peste mainile mortului.

Cand il vede pe Ioan incepe sa se jeleasca:"Ce ma fac eu,Ioane! Nu am pensie,nu am salariu...sunt saraca rau,Ioane!"Florentina,Ioan si Liliana o alta vecina tanara, grasa si frumoasa incep sa planga mai mult de mila femeii .Lili una din fetele Nutei si ale lui Titica incepe si ea sa se jeleasca:"Taticutul meu,taticutul meu...de ce nu mi-ai spus ca te doare ceva!"

Florentina femeie cu experienta spune:"Hai sa chemam repede pe cineva sa-l scalde,ca se raceste si nu mai puteti sa-l imbracati."

Lui Ioan ii era mila de bietul om care dusesese o viata simpla,amarata,plina de chin.Nu avusese nici o viata prea fericita cu sotia sa.Cine era vinovat, doar Dumnezeu stie.Poate nu erau niciunul ,ci doar saracia,neajunsurile...Unii se cearta de prea multa bogatie si altii de prea multa saracie. Titica fusese recunoscut ca cel mai bun pomicultor din zona.Oamenii il apreciau si-l iubeau.Lucrasede prin mai multe locuri, si dorea sa se pensioneze.Avea doua fete Lili si Vali de 23 si 25 ani.Fetele erau cuminti,frumoase si amandoua lucrau in comert.Acum fetele ramasesera singurul sprijin al Nutei.

_Ce este omul? zice printre lacrimi tanara Liliana.

_Nimic.Umbra si vis e viata omului .spune Florentina.

Ioan pleaca acasa lacrimand.Cuvintele Florentinei"Umbra si vis e viata omului"ii suna repetitiv in minte.

Citise destule doctrine si stia ca unele sustin ca viata omului este doar un vis, ca omul in realitate nici nu exista, ca totul e o creatie holografica.

Ciudat! Florentina spune acelasi lucru.Viata e umbra! Viata e vis! Nu de putine ori se intrebase daca viata este reala sau nu.De ce?Fiindca avusese parte de multe intamplari ciudate care-l fortau sa-si puna astfel de intrebari.Matrixul este real?Cand jocul pentru care suntem programati se sfarseste programatorul din invizibil intrerupe conexiunea si astfel viata omului pe asta planeta ia sfarsit.Care este adevarul?Multi de-a lungul timpului l-au cautat,dar nimeni nu l-a gasit.Ioan incearca si el la fel ca altii sa caute acul in sacul cu fan,fiind constient ca nu-l va gasi niciodata.Adevarul,adevarul....Unde este? Ce este viata? Ce este omul? Ce este dupa moarte?

oan crede ca omul a fost creat si este monitorizat in permanenta.Cineva se joaca cu gandurile si visele omului.Sa fie omul o jucarie pentru alte specii mult mai evaluate?Omul sa fie un biorobot umanoid?Terra si oamenii sa fie un joc performant creat de un programator genial? Nimic nu-l mai mira pe Ioan.Orice este posibil.Cu cat o idee pare mai fantezista,cu atat poate sa fie mai adevarata.De ce sfintii fugeau de lume si traiau in singuratate? Ce adevaruri coplesitoare descoperisera? Cu cat ceva pare mai real,cu atat s-ar putea sa fie mai fals.Teoriile fanteziste il atrag pe Ioan. Dar decat sa se gandeasca la astfel de lucruri mai bine sa curete pomii. Ia scara o pune in masina si se duce pe dealul unde avea o frumoasa ograda. Tocmai cand terminase aude o voce de femeie in spatele sau:

_Acum se curata pomii,Ioane?

_Trebuia sa-i curat mai din timp,dar niciodata nu-i tarziu.

Femeia vine si-l imbratiseaza sarutandu-l zgomotos pe ambii obraji.

Ioan nu o mai vazuse de mult timp pe Aurelia Era o femeie inca frumoasa la cei47 de ani.Avea pielea bruna,ochi sireti ,caprui foarte deschisi,sprancene aproape drepte,buze subtiri si parul ii era vopsit intr-o nuanta de rosu strident.Ioan ii priveste mainile care erau ingrijite si unghiile le avea vopsite intr-o nuanta asemanatoare cu parul.

Era imbracata cu o geaca maro cu un imprimeu cu flori marunte galbene,cu o pereche de pantaloni de trening maro si incaltata cu adidas galbeni.

_Ce mai faci,Aurelia?

_Bine.Sunt libera si fericita.M-am mutat la tara.

_Singura?Sotul tau unde este?

_Ne-am despartit.Am vandut apartamentul din Pitesti,am impartit banii si fiecare pe drumul lui.

_Nu-ti pare rau?

-Nu.Nu l-am iubit niciodata.

_Dar el te-a iubit,de te-a luat de nevasta cu doi copii facuti cu alti barbati.

-Da,prostul m-a iubit.Spunea mereu ca eu sunt femeia vietii lui.L-am luat ca sa fiu si eu in randul lumii,sa nu mai rada babele ca n-am barbat si am copii din flori.

_A avut grija de copiii tai 15 ani.Ei unde sunt?

-Fata s-a casatorit cu un prost care a facut si puscarie,dar acum e in Irlanda de 6 ani cu el si l-a chemat si pe Laurentiu cu noru-mea si nepoata-mea de trei ani.Asa, ca am ramas singura.

_Baiatul tau,Laurentiu nu-ti trimite si tie bani?

_Copiii nu vor sa mai auda de mine ca l-am lasat pe prost,dar sa nu mai spui la nimeni,adevarul este ca el m-a lasat pe mine.

_De ce te-a lasat? Nu erai tu femeia vietii lui?

-De zece ani am avut si am o relatie cu alt barbat si sotul meu pana la urma nu a mai suportat.Nu ai vazut loganul la mine la poarta?

-Nu, nu m-am uitat.

-Barbatul cu care esti acum este insurat?

-Da,dar ce conteaza!

_El de unde este?

_Locuieste in Pitesti,dar de fel este de aici de la noi.

_Il cunosc?

_S-ar putea.E din Valea Schei,de-al lui Ciucioi . Pe 30 martie am implinit 10 ani de cand suntem impreuna si am sarbatorit la Cornul Vanatorilor.

_Tu unde ai lucrat?

_La Colibasi,la uzina

_Te-ai pensionat?

_Pai la 47 de ani?

_Sunt altii si mai tineri...Cine te ajuta,daca nu mai ai niciun venit?

_El ma ajuta mult.Sunt fericita chiar daca stau in bordeiul asta mic.In pat sunt o adevarata diva.

-Ha-ha-ha!Mereu ai fost dracoasa de cand te stiu. Cred ca au trecut destui barbati prin patul tau.

_Am o mare experienta.

Aurelia isi aprinde tigras o tigara si-l priveste zambind pe Ioan.

_Ioane,viata mea e un adevarat roman, dar sa stii ca nu m-am culcat cu oricine,ci doar cu barbati frumosi si bogati.Ce sunt proasta?Sunt o femeie ambitioasa.

_Aurelia, chiar mi-ar place sa stam intr-o zi ,sa-mi povestesti viata ta interesanta si plina de amoruri bune, dar s-a inserat si trebuie sa plec. Poate, cand o sa vin sa stropesc pomii o sa stam mai mult de vorba. Ma bucur ca te-am intalnit.

_Te iubesc, Ioane! Si te astept.

Intalnirea cu Aurelia ii aduce aminte lui Ioan o intamplare. Era la servici cand da buzna la el in birou doua pensionare venite direct de la coafor spunand ca asteapta pe seful unui partid de stanga, ele fiind membre de onoare. Ioan le-a invitat sa ia loc si si-a vazut in continuare de munca sa, cand discutia celor doua femei trecute de 60 ani ii atrage atentia. Una din ele era miniona, bruneta, slabanoaga cu o multime de riduri si fusese ziarista , iar cealalta blonda , plinuta , care afisa pe fata un zambet fals, lucrase ca judecatoare.

Ziarista: _Draga, as si plati un barbat de 35 ani ca sa ma simt bine, ca al meu nu mai este in stare. Tu cu care mai esti acum?

Judecatoarea: -Sunt singura. Barbatul meu a murit, dar am trei amanti. Am unul de pe vremea cand lucram la tribunal, iar pe ceilalti i-am pescuit de curand. Mitrache il cunosti si tu, m-a cerut si de nevasta, dar nu am vrut

Ziarista: Da, am auzit ca i-a murit nevasta. De de nu l-ai luat?

Judecatoarea: -Sunt proasta sa-i spal izmenele si chilotii?

Ziarista: -Nu le speli tu, le spala masina si la banii care ii are puteti sa va luati o slujnica.

Judecatoarea: -Da, sa-mi iau o slujnica tanara si el sa se uite dupa picioarele ei, cum a patit-o nevasta procurorului Stanescu.

Ziarista: _Cine credea ca el o sa-si lase nevasta, femeie intelectuala, frumoasa, pentru o amarata de femeie de servici, care nu era nici macar mai tanara decat el.

Judecatoarea: _Unii barbati sunt tare prosti, dar mie imi convine. Cu Mitrache am fost doua saptamani la mare, cu Apostolescu la munte si cu Mircescu doar o seara la restaurant si hotel. Ma distrez de minune. Viata e frumoasa!

Ziarista: _Draga, dar tu ai numai bosorogi? Gaseste si tu unul mai tanar cu 20-30 ani. Eu prefer tinerii.

Judecatoarea: _Cand erai tanara preferai doar barbatii maturi, iar acum vrei doar tineri.

Ziarista: _Preferam barbatii cu experienta care stiau sa duca o femeie pe culmile extazului.Acum am o vasta experienta si pot sa-i invat eu pe cei tineri,dar in lipsa de ceva proaspat ma multumesc si cu ce-o fi.

Judecatoarea:-Cred ca nici nu le mai sti numarul cati ai avut.

Ziarista: _Am fost o devoratoare de barbati si inca mai sunt,dar ce-as mai vrea un tinerel...

Ioan isi aduce aminte ca a ramas stupefiat de discutia celor doua doamne foarte elegante,care pareau iesite din cutie,miroseau a parfumuri scumpe si -si etalau mainile pline de bijuterii.

Cum sunt unele femei! Nici macar batranetea nu le poate potoli poftele animalice.Din nefericire unii oameni degeaba imbatranesc ca naravul nu si-l schimba,doar moartea mai poate sa-i vindece de viciile care sufera.

Unele spun ca-si inseala sotii pentru ca le-au facut nefericite.Dar,daca o femeie ar fi suferit intr-adevar,daca ar fi fost atat de nefericita cu un barbat,atunci,s-ar fi lecuit si i-ar fi trimis la dracu pe toti barbatii.Dar se pare ca nefericirea lor nu a fost atat de mare,fiindca multe cauta mereu altii, semn ca nu au fost chiar nefericite in casniciile lor.O femeie care a suferit nu mai vrea sa auda in viata ei de un barbat,preferand linistea,singuratatea.

Gandul lui Ioan se indreapta spre Maria,o femeie care intr-adevar a suferit.

Ioan stia ca traumatismele sufletesti sunt iremediabile.Ceea ce s-a pierdut nu mai poate fi recuperat.Dupa ce sufletul omului a trecut prin infern nimic nu mai poate fi ca inainte. O constiinta traumatizata de ingrozitoare amintiri si incapabila sa se elibereze de ele,incapabila de uitare si,totusi,dornica sa-si redobandeasca seninatatea,asta vedea Ioan privind poza Mariei.Intelega ca acea femeie acceptase intr-un final realitatea cruda si se resemnase.Uneori, apar rupturi sufletesti care niciodata nu se mai repara. Din nefericire sunt oameni care au darul de a mutila sufletul celorlati zambind,cresteaza venele,otravesc sangele si zdrobesc suflete pentru totdeauna.E greu sa descoperi astfel de oameni,acesti ucigasi de suflete, care ,purtand intotdeauna pe fata o masca zambitoare,plina de bunatate,de altruism, sunt mult mai periculosi decat criminalii care-ti ucid doar trupul.Avusese prietenii care se transformasera in praf si pulbere,si totul datorita sotului ei pe care-l cunoscuse cand era eleva la liceu.Cineva le-a facut cunostinta si ea s-a indragostit din prima clipa de baiatul inalt,slab,saten,cu ochi caprui care-i recita poezii de Minulescu.

În cinstea ta, -
Cea mai frumoasă și mai nebună dintre fete, -
Voi scri trei ode,
Trei romanțe,
Trei elegii
Și trei sonete.
Și-n cinstea ta, -
Cea mai cântată din câte-n lume-au fost cântate, -
Din fiecare vers voi face
Câte-un breloc de-argint, în care
Gândirile-mi vor sta alături, ca niște pietre nestemate
De-a pururi încrustate-n bronzul
Unei coroane princiare!..."(Ion Minulescu)

Că ne iubim - și-o știe lumea toată -
E-adevărat ;
Dar cât ne vom iubi
Nici noi nu știm,
Nici lumea nu va ști...
Și nu va ști-o, poate, niciodată...

.....
Ne-am cunoscut în țara-n care-alt'dată
Manon Lescaut iubi pe Des Grieux,
Într-un amurg de toamnă, orchestrată
În violet,
În alb,
În roz
Și-n bleu.

Și ne-am iubit întâia oară-n parcul
În care Nimfele de marmură privesc,
Cu ochii-ntrebători, către peluza
Pe care-un Zeu își pregătește arcul,
Să-și bată joc de cei ce-l ocolesc...

Și ne-am iubit!...

Ți-aduci aminte?...

Bluza -

Ah!... Bluza ta pe sânu-ți decoltat

Părea un peplum de mătase, sfâșiat

Pe sânul unei Venere ce moare!...

Și ne-am iubit cu-atâta nebunie,

Că statuile albe ne-au privit

Cu ochi geloși,

Iar zeul a-mpietrit

În mână cu-o săgeată-otrăvitoare!...

Și ne-am iubit,

Și-azi toată lumea știe

Că ne iubim...

Dar cât ne vom iubi

Nici noi nu știm,

Nici lumea nu va ști!..(Ion Minulescu)

Maria era sensibila,educata,delicata ca o floare si Gheorghe cu poeziile lui

Minulescu a cucerit-o.El era fiu de tarani harnici ce locuiau intr-o frumoasa

vale inconjurata de dealuri impadurite..Maria se tragea dintr-o familie de

intelectuali si locuise de cand se stia in orasul lalelor.Maria s-a indragostit

nebuneste de acel romantic incurabil venit de prin coclaiurile Balcestiului si

parintilor fetei chiar daca nu prea le-a placut baiatul au fost de acord cu

alegerea fiicei ,ca orice parinte care doreste doar fericirea copilului lor.

La inceput el era timid si a lasat-o pe ea sa conduca caminul,dar odata cu

trecerea timpului omul incepe sa devina autoritar,indiferent fata de sotie,

iresponsabil, ducand o viata dubla. Omul prinde gustul vietii usoare,e atras tot

mai mult de viata de prin cluburi,baruri. Intalnirile cu prietenii au mereu

prioritate inaintea dorintelor nevastei si a copilului .Gheorghe alerga cu

calcaiele aprinse la intalniri, cu cocote,cu nimfomane intelectuale

nesatisfacute de barbatii lor.Devine bun prieten cu sticla de vin si un mare

afemeiat , mereu indragostit si sustine sus si tare ca el este un om liber si face

ce vrea cu viata sa si nimeni nu are dreptul sa-l judece.Maria a obosit

certandu-se cu el si spunandu-i ca acele baruri si cluburi pe care le

frecventeaza sunt adevarate porti spre infern.

El rade, tranteste usa ca de obicei si alearga la intalnirea cu miniona nimfomana care-l asteapta la bar tare insetata si dornica de amor. Ioan priveste poza Mariei si simte frustrarea, durerea, frica, suferintele, disperarile, lacrimile acelei femei brunete, tunsa scurt cu o fata frumoasa rotunda, copilaroasa si ochi caprui iscoditori, patrunzatori si inteligenti. E o femeie cu forme, cu sanii mari si are un zambet misterios care-l cucereste pe Ioan. Privind acea poza ai spune despre Maria ca este o femeie puternica. Dar aparentele sunt inselatoare. Ioan stie ca Maria este o femeie care are mare nevoie de iubire, de dragoste si care la randul ei este capabila sa daruiasca mult, foarte mult. Ochii lui Ioan nu se inseala niciodata, stie ca acea femeie este deosebita si fara sa vrea s-a indragostit de ea. Maria terminase o facultate si lucra ca economista intr-o intreprindere de pe malul Argesului.

Femeia traia drama inadaptarii la aceasta lume nepotrivita si alerga neobosita osciland intre real si ideal, dorind sa transgreseze limitele. Viseaza sa atinga adevarurile ascunse ce se afla dincolo de asta lume si se simte captiva in propriile ganduri, propriu corp. Viata Mariei i se deruleaza prin fata ochilor lui Ioan. Patrunde in interiorul sufletului acelei femei si vede ca viata i se pare un vis searbad, fara sens, iar nimicniciile lumii pamantene o lasa rece. In ea exista o sete de cunoastere asemanatoare lui Faust, eroul lui Goethe. A devorat o multime de carti cautand adevarul, dar nu l-a gasit.

Intr-o zi cineva ii face cunostinta cu Octav, un gnostic renumit care spunea ca detine marile adevaruri. Viata ei trista, nefericita, dusa alaturi de sotul ei care o insela si o trata cu mare indiferenta, dintr-o data capata sens. Oricat ar fi Ioan de pornit impotriva sectelor, recunoaste ca Octav si invatatura gnozei a avut o influenta pozitiva asupra Mariei, care era tare nefericita si depresiva cand l-a intalnit pe marele guru.

Octav a ajutat-o pe Maria sa se detaseze de sotul ei, de suferinta pe care i-o pricinuia acesta prin comportamentul lui libertin, rebel si indiferent. Astfel incet, incet, nu o mai intereseaza viata lui si nici nu o mai durea indiferenta, cuvintele si aventurile acestuia. Mintea ei era ocupata acum cu lucruri cu adevarat importante.

Chiar daca Ioan nu este de acord cu unele lucruri care se propovaduiesc la gnoza, recunoaste ca acest guru a ajutat-o pe Maria sa se elibereze din lanturile depresiei, nefericirii.

Octav era slab ca o scoverga, purta parul lung si grizonat prins in coada si avea o voce subtire ca de scapet. Ioan incepe sa-l urmareasca din umbra pe

gurul acesta care avusese darul de a o captiva,de a o fascina pe Maria.Gurul avea in jur de 50 ani,o nevasta tanara care-i putea fi fiica si care-l diviniza ca pe Dumnezeu.

Octav e un foarte bun psiholog, are o vasta cultura si nu in ultimul rand un bun orator.Ioan si-a dat seama ca Octav il imita pe Osho si probabil isi doreste sa ajunga si el la un asemenea nivel,cu milioane de adepti in intreaga lume .

Ioan atipeste gandindu-se la Octav si la Maria.

Viseaza ca era la un restaurant cu Maria.Afara se auzeau picaturile de ploaie cum bat in geam.

O priveste lung si ii spune:"Esti foarte frumoasa Maria!"

Maria ii zambeste si mananca cu pofta broscute panne.

Ioan ii sopteste:"Maria, auzi cum se desfac mugurii inviorati pe crengi de ploaia de afara?"

Ea tace si doar zambeste.Bruneta asta focoasa il scoate din minti.El o urmarise atatia ani ca un caine credincios si ea se purta cu el rece,distanta,inaccesibila.Daca el ar fi Octav dintr-o data lucrurile s-ar schimba.Atunci,ea ar vedea luna cum ii spioneaza din inaltul cerului,ar zari steaua care tocmai a cazut,ar auzi soaptele pline de dor ale vantului.....

Li sta bine imbracata cu rochia asta rosie cu decolteu generos ce lasa sa se vada sanii obraznici si o alunita neagra frumoasa deasupra sanului drept.Tot privind la decolteul Mariei incepe sa transpire si se trezeste din vis.

Eu visez la Maria si ea cine stie la cine o fi visand. zice Ioan.

Incep sa fiu gelos pe guru asta.Ce are el si eu nu am?

.....Materia intotdeauna este inselatoare si trainicia ei este efemera ii sopteste constiinta.

Poate ca ai drepate tu,draga mea constiinta,dar omul numai prin iubire poate afla implinirea definitiva.Stiu ca Maria frumoasa mea bruneta,este capabila de o emanatie interioara atat de puternica,de coplesitoare,incat poate modifica ,practic,intreg universul. Ioan incepe sa transfigureze sufletul iubitei cunoscute doar din poze in esente ,facandu-si din ea un altar,o icoana.

Ioan o intelegea foarte bine pe Maria,fiindca si el era un cautator de adevar la fel ca ea si traieste cu speranta ca intr-o zi o sa o intalneasca pe aceasta femeie plina de sensibilitate si gingasie. Ioan indragostit viseaza cu ochii deschisi la iubita lui,la icoana inimii lui.

O va intalni? Cine stie!

Ioan era genul de om capabil sa renunte la toate cele pamantene pentru a putea intelege divinul,adevarul. Are momente cand simte ca se invarte in cerc, in acest univers care mereu se degradeaza. Crede ca totul in viata este desertaciune si vanare de vant. Stie ca toti oamenii vor muri si parca simte mirosul de hoit si duhoarea mortii care se apropie grabita inghitind constiinte ce vor adormi pe vesnicie parasind aceasta lume a decadentei si distrugerii.Traieste intr-un ev putred, intr-un ev al degradarii.

Ioan devorase cartile gnozei cu patima obsedatului dupa adevar. Dar adevarul nu se lasa gasit asa usor. Gaseste doar firimituri, picaturi si franturi de adevar, dar nu adevarul absolut dupa care tanjeste sufletul sau si se intreaba in fiecare zi daca exista vreun om care cunoaste adevarul?

Ca orice fiinta umana visa la mai bine, la mai frumos, la mai omenesc. Chiar daca e inconjurat de oameni, simte o singuratate apasatoare, care parca dizolva fiecare celula din el. Are sentimentul ca universul se opune cautarii sale obsedante, dar are dreptul la libertate,are dreptul de a fi om si de a alege dintre bine si rau.

Uneori se simte prizonierul unor forte oarbe,irrationale,pe care nu poate sa le inteleaga. Este constient ca trecutul este ireversibil, viitorul este incert, iar prezentul este al propriilor procese de constiinta si al cautarii adevarului. Toti oamenii vin in lume cu suflete bune, frumoase, curate, dar viata le otraveste.

Mizeria, murdaria lumii contamineaza sufletele oamenilor. Ii vede cum se sufoca, cum se afunda, cum se inamolesc in mocirla acestei lumi.

Ioan isi indreapta gandul si privirea duioasa si lacoma, in acelasi timp, crancena si cercetatoare spre poza Mariei, femeia de care se indragostise nebuneste. Ea era femeia iubita, dorita, visata, care are puterea de a-l smulge din viata reala intr-o lume a iluziei.

Se simte rascolit in interiorul fiintei sale cand priveste acei ochi caprui patrunzatori care-l duc in lumea visului.

“Maria,Maria mea!” sopteste Ioan mangaind poza femeii ,sperand si crezand ca intr-o zi va fi a lui.Va face orice pentru a o smulge din mainile acelui guru,si din ale barbatului ei care nu merita o femeie ca ea.

Intr-o zi Maria va fi a lui si numai a lui gandeste Ioan adormind.

Viseaza ca era in pat si Maria se apropie de el intr-o camasa de noapte transparenta.Era atat de frumoasa! O vedea in toata plenitudinea si frumusetea.Ea il mangaie si se cuibareste langa el. El o imbratiseaza strans dorind-o ,dar Maria se topeste ca un fum.

Sentimentul de bucurie si de dezmat ce pusesese stapanire pe el este inlocuit de panica care-l invadeaza la disparitia Mariei.

Se simte cuprins de spaima, neputinta, paralizat si incremenit in propriul pat. Un vuiet ingrozitor se aude,fereastra se deschide si vede o forta diabolica cum se lupta cu cerul. Pamantul se cutremura si geamul se face tandari. Ioan se trezeste din vis si observa ca afara a inceput o mare furtuna.

Se clatina cerul, tremura pamantul si intreg universul se razvrateste de parca ar veni sfarsitul lumii.

Ioan mergea pe strazile pamantului care dadusera nastere celor doua mari epopei:Ramayana si Mahabharata.

Avea senzatia unei alunecari in gol. Orasul indian i se dezvaluia indiferent si clocotitor ,iar el se simte ametit si are o stare de greata care se datora zborului cu avionul. Venise in India pentru ea, stiind ca Maria e undeva in acest oras la un congres al gnozei.

Ardea de nerabdare sa o vada,sa o cunoasca,sa-i vorbeasca. Inima ii bate puternic gandindu-se la femeia pe care o iubea si care-i bantuia visele, mintea si inima.

Maria nu stia de existenta lui.Nu stia ca intr-un colt de lume exista un om care o iubeste si care facuse o adevarata pasiune pentru ea. Pasii il duc intr-un parc superb si se aseaza pe iarba deasa ,pe marginea unui lac cu unda limpede ca cristalul.Era tare cald, chiar daca se inserase si luna aparuse imensa si orbitoare.

Privea cerul si cauta printre constelatii chipul iubitei. Undeva pe partea cealalta a lacului Maria insotita de doua colege ,o doctorita si o inginera stateau culcate in iarba ca intr-o imbratisare vegetala,privind cerul de vara al Indiei. Ioan manat de o forta necunoscuta se indreapta spre locul unde era Maria.

Gura lui ardea cand a atins mana ei sarutand-o cu pasiune. Maria simtea ca se topeste sub privirea lui Ioan. Nu intelegea ce se intampla cu ea, cum acel om aparut din noapte, de sub copacii si cerul Indiei poate sa aiba asupra ei atata putere. De cand se stia isi iubise sotul , chiar daca nu merita si nici un barbat nu a interesat-o vreodata. Nu intelege ce se intampla cu ea acum, si se intreaba daca nu cumva barbatul din fata ei este un demon care o face sa roseasca si sangele sa-i fiarba. Colegele ei s-au retras discret si au lasat-o singura cu acest strain, cu acest necunoscut care stia totul despre ea si ii spunea ca a fost coleg si consatean cu sotul ei. Si-a amintit ca Gheorghe ii povestise ca a avut un coleg Ioan care a ajuns un "fanatic religios" si mereu isi batea joc de acest "habotnic".

_De cand incerc sa te intalnesc,Maria! Stiu cat ai suferit din cauza lui Gheorghe si cum Octav te-a ajutat sa treci peste tot si sa vezi viata in alta lumina.....
Maria contempla unda albastra a lacului, iar Ioan ascultand murmurul apei saruta usor umarul gol al Mariei Maria se intoarce brusc si-l plesneste peste obraz.

Ioan zambeste si sopteste calm mangaindu-i bratul:

_Ma asteptam la reactia asta. Maria, tu esti femeia visurilor mele.Tu ai devenit ratiunea mea de a fi. Nu mai pot sa concep viata mea fara tine. Pentru tine sunt capabil de orice....

Daca ai sti cat de gelos am fost pe Octav,fiindca stiu ca tu il divinizezi.....

_Octav este maestrul meu si pentru el simt doar respect.

_Stiu ,Maria. Stiu tot. As face orice sa fii fericita. Am venit in India special sa te intalnesc, sa te vad, sa te cunosc. Sufletul meu mereu te-a cautat si am trait toti acesti ani cu speranta ca intr-o zi voi putea privi in ochii femeii pe care o iubesc,in ochii tai,Maria. Si se pare ca Dumnezeu s-a indurat de mine si m-a ajutat sa te intalnesc in acest capat de lume.Sunt atat de fericit ca-ti pot vorbi, ca te pot privi !.....

.....

Maria parea insensibila la duiosia cu care Ioan ii vorbea si ii dezmiarda bratul. A trecut o saptamana de cand Ioan era in India si se intalnea in fiecare zi cu mireasa sufletului sau. Maria ii spune lui Ioan sa inchida ochii, iar el se supune ca un sclav. Sta cu ochii inchisi si asculta fosnetul moale al vesmintelor ei. Ii intuia miscarile si simte ca se invarte in jurul lui, ca intr-un fel de ritual sacru si meticulos.

Ioan era fericit. Bucuria si satisfactia strigau in el. Reusise sa o convinga de iubirea lui si acum erau amandoi in camera ei de hotel. Cu ochii inchisi isi imagina fiecare miscare a Mariei pe care o auzea.

O! Ce creatie minunata a lui Dumnezeu este Maria mea! gandeste Ioan

Isi imagineaza cum isi desface bluza albastra ca valurile marii si cum razele lunii se joaca peste sanii ei mari si frumosi. Acum si-a desfacut si fusta si doar un petec de dantela neagra o mai acopera.

O! Maria mea! Cum am visat eu atatia ani la scena asta ! Sa o ating,sa mi se ofere pangarii acest miracol de femeie. Sa fie a mea si numai a mea insetatul si flmandul de cunoastere. Acum vom trai amandoi placeri nebanuite si ne vom juca in paradisuri efemere. Ioan simte un miros de plante aromate si Maria se apropie de el spunandu-i :

Deschide ochii!

Ioan priveste dornic pe Maria care intr-adevar se schimbase de vechea tinuta si acum era imbracata cu o rochie alba,vaporoasa, si astfel, vazand-o ai fi jurat ca este o preoteasa venita din vremea lui Zamolxe.Maria il ia de mana si-l duce in mijlocul unui cerc de lumanari aprinse asezandu-se fata in fata, in pozitia lotusului. In camera lumina era stinsa,draperiile trase si lumanarile aprinse creau o atmosfera care-l incanta pe Ioan. Ii place jocul Mariei, care pentru el devenise regina universului. Priveste plin de dorinta la trupul ei cum se unduia sub acea rochie-roba alba ca unda unui izvor de munte.Sangele lui ametit de parfumul si prezenta Mariei o dorea, iar asteptarea il chinuie placut. Are sentimentul ca Maria este un inger alb si minunat venit din rai care-l va duce in cer, in paradis. Ioan priveste la sanii ei care saltau in ritmul respiratiei si sfruntau cerul si pamantul cu taria lor.Maria murmură ceva de neinteles, o mantra indiana, iar el ii privea lucirea pielii brune care-l imbia sa o atinga. Timpul il macina incet,dar se supune stapaniei inimii lui.Ochii lui cerseau iubire acelei femei,dar ea parea atat de concentrata asupra acelui ritual si nu tremura ca el de dorinta.

Dupa ce Maria termina mantra Ioan ii mangaie obrazul si un val de caldura ii cuprinde intreg corpul. Pasional o strange in brate si o saruta patimas soptindu-i: Te iubesc,Maria! Te iubesc,Maria!

Maria se elibereaza din stransoarea lui si spune:

_Ioane,ai nevoie de o exorcizare.Demonul desfraului a pus stapanire pe tine.Eu incerc sa te ajut,sa te eliberezi.Ma rog la zei si la Mama Divina sa te elibereze.

_Maria,dar te iubesc! Nu crezi ca este normal ca doi oameni care se iubesc,sa se doreasca..?

Maria se ridica in picioare, iese din cerc si privindu-l in ochi pe Ioan incepe sa tremure ca varga.

_Credeam ca sunt o femeie puternica,dar...si incepe sa planga asezandu-se pe pat.

Ioan se aseaza langa ea si o cuprinde cu bratele sarutand-o pe par.

_Gata,Maria! Nu s-a intamplat nimic si nici nu o sa-ti fac rau,Nu am sa fac nimic impotriva vointei tale.Vreau doar sa stii ca te iubesc,Maria. Tu esti viata mea! Tu esti ingerul meu! Tu esti sufletul meu!.....

_Ioane,as minti daca as spune ca nu te iubesc,si ca nu ma simt atrasa de tine,dar eu in afara de sotul meu nu am fost cu nimeni si gnosticii nu sunt de acord cu asta...Ceea ce vrei tu, trebuie sa se intample doar intre oamenii casatoriti,doar intre sotii.

_Maria,dar eu asta vreau! Doresc sa fii a mea in fata lumii si a lui Dumnezeu.

_Ioane!

_Te iubesc atat de mult ca mi-as vinde si sufletul pentru tine.

_Ioane,ai deveni gnostic pentru mine?

_As face orice pentru tine,frumoasa mea. Daca tu asta vrei,asa sa fie.

Mariei ii dau lacrimile de fericire.

_Nu am crezut niciodata ca tu vei fi in stare sa renunti la religia ta.

_Maria,sunt nebun dupa tine,dar nu sunt"fanatic religios",ci sunt un cautator de adevar la fel ca tine, iar Dumnezeu este unic,este acelasi peste toti si peste toate.

Ioan se plimba cu Maria prin nordicul oras indian situat pe malul raului Yamuna.Se duc sa viziteze Taj Mahal care a fost construit de imparatul Shah Jajan pentru sotia sa. Combinarea elementelor indiene cu cele turcesti, islamice si persane in arhitectura Taj Mahalului ii incanta. Cupolele, arcadele, dantelaria, gresia stralucitoare a templelor ii fac sa creada ca au intrat in paradis.

_Ioane, se pare ca am nimerit in lumea basmului venind la Agra.

_Am venit in orasul iubirii special sa te intalnesc. Un oras plin de istorie, de legende, de temple, de misticism pur ca nicaieri in alta parte a lumii.

_Stiai ca Agra vine de la Agrabana,o padure mentionata in Mahabhartata , si inseamna paradis?

_Nu, nu stiam! Deci, acum suntem in paradis!Draga mea, in orice loc din lume as fi ,daca tu esti langa mine, acolo e paradisul .Tu esti totul si as vrea sa mergem la mausoleul din marmura alba ridicat in cinstea lui Salim Chisti, pentru a pune o dorinta.O legenda spune ca cel ce-si leaga "fire din straietele lor de peretii mormantului lui Chisti va gasi implinirea."

_Si ce dorinta arzatoare ai tu?

_ "Timpul calatoriei mele este lung; calea pe care o am de strabatut este fara sfarsit.

Am iesit pe aripile primei raze de lumina si mi-am urmat drumul prin singuratatile lumilor, lasand urma mea pe atatea stele.

Calea cea mai lunga ma aproprie cel mai mult de tine si modularea cea mai intortocheata este tocmai cea care duce la perfecta simplitate a acordului

Calatorul trebuie sa bata la toate portile inainte de a ajunge la a sa.Trebuie sa ratacim prin toate lumile din afara pentru a ajunge in sfarsit la templul cel mai launtric.

Lasat-am ochii sa rataceasca departe , inainte de ai inchide si de a spune: Tu esti aici.

Aceasta intrebare , aceasta asteptare

se topeste in lacrimile a o mie de fluvii si cufunda lumea
sub valul acestei certitudini: Eu sunt." (Rabindranath Tagore)

Maria ,vreau sa fii a mea si numai a mea.

— "Caut har înaintea Ta,

**îngaduie-mi o clipa odihna lângă Tine!
Lucrarile ce le fac,
le voi sfârși mai apoi.**

**Pustie de vederea fetei Tale,
inima mea nu cunoaste ragaz si tihna
si truda mea-i numai povara fara margini
într-un pustiu de suferinta.**

**Acum vara a venit la fereastra mea,
cu murmurul si suspinele ei
si albinele grabite
aduc dragoste tufisului înflorit.**

**Iata ceasul de pace si de cântare,
fata catre fata cu Tine,
binecuvântarea vietii mele,**

în linistea acestui blând popas! "(Tagore)

Maria il duce pe Ioan într-un frumos templu indian unde avea loc o întrunire a gnosticilor. Un spaniol înalt si bine facut isi incepe expozeul cu întrebări: "Cine suntem? De unde venim? Cine sunt eu? Exista viata după moarte?.....

Face o scurta plimbare prin miturile lumii .Pe un ecran urias se proiectau si imagini cu vestigii antice in timp ce conferentiarul vorbea despre credinta vikingilor ,despre patria zeilor Asgard, despre fortele haosului si ale binelui.

Face o incursiune si in mitologia tracica, celtica, egipteană, etrusca, greacă, persana, sumeriana, vedica, azteca si tibetana.

Pune accent pe gandirea si explicatia mitica care arata cum functioneaza natura si de ce exista mereu o lupta intre bine si rau. Scoate in evidenta cum omul de-a lungul timpului a vrut sa participe la aceasta lupta impotriva raului si astfel s-au inventat practicile religioase, riturile.

In trecutul omenirii cea mai importanta practica religioasa fiind jertfa. Oamenii aduceau jertfe zeilor pentru a le castiga bunavointa. Erau jertfite animale, dar si oameni. Face o clasificare a miturilor :memoriale, fenomenologice, cosmografice si transcendente.

Spaniolul a facut o expunere de zile mari care i-a placut mult lui Ioan.

In continuare un mexican simpatic cu ochii negrii ca mura vorbeste despre scrierile lui Homer si Hesiod care ii descriau pe zei cu calitati si defecte. De la ei aflam ca unii zei erau egoisti, nesiguri si aveau vicii. Xenofon credea ca oamenii i-ar fi creat pe zei: "Caci muritorii isi inchipuie ca zeii se nasc si ar avea vesminte, voce si infatisare asemanatoare cu a lor."

Carismaticul mexican incepe sa faca un scurt istoric al filozofiei incepand cu filozofii greci care credeau ca la baza sta o substanta primara si totul in natura este in continua transformare. Tales credea ca la originea tuturor lucrurilor este apa si ca toate sunt "pline de zei" si de "germeni ai vietii".

Anaximandru a spus ca lumea noastra nu este singura, ci sunt o multime de lumi care se nasc si mor in "infinit". Anaximene considera aerul ca substanta originara a tuturor lucrurilor. Din aer au luat fiinta celelalte elemente spunea el. Parmenide credea ca tot ce exista a existat dintotdeauna si tot el ne vorbeste de "iluzii ale simturilor" si corelarea simturilor cu ratiunea pentru a cunoaste. Este cunoscuta afirmatia filozofului: "Acest lucru il cred doar daca il vad." Heraclit spunea ca totul este in miscare si nimic nu dureaza o vesnicie. "Totul curge" si lumea este constituita din contrarii continue. Raul si binele este un intreg. "Dumnezeu este zi si noapte, iarna si vara, razboi si pace, senzatia de saturatie si de foame". La Heraclit, Dumnezeu este totul, intreaga natura plina de contradictii, in continua miscare si transformare. De multe ori in locul cuvintului Dumnezeu, Heraclit foloseste Logos=ratiune care sta la baza a toate.

Empedocle zicea ca la baza a tot stau 4 elemente,"4 radacini":pamant,aer,foc , apa si in natura actioneaza doua forte diferite iubirea si cearta. Forta care uneste lucrurile este iubirea,si cea care le dizolva este cearta.

Anaxagora spunea ca forta care asigura ordinea si creeaza este spiritul.

Democrit considera ca totul este alcatuit din atomi si ca tot ce se intampla are o cauza naturala,iar sufletul este format din "atomi ai sufletului" rotunzi si netezi care sunt purtati de un vartej atunci cand omul moare.Sofistii privesc in mod critic miturile si sunt sceptici in aflarea adevarului privind enigmele vietii,naturii si ale

Universului.Sofistul Protagora spunea ca "Omul este masura tuturor lucrurilor",iar" despre zei nu pot constata nimic...caci multe impiedica o cunostere despre acesta: opacitatea problemei si scurttimea vietii omenesti".

Socrate spunea ca adevarata cunostere trebuie sa vina din interior,iar propria constiinta si adevarul le-a considerat mai importante decat viata. Ca toti sofistii ,Socrate era preocupat de om si de viata omului, chiar daca el nu s-a considerat niciodata un sofist, adica o persoana invatata si inteleapta.Spre deosebire de sofisti el nu lua bani pentru lectiile sale,ci era un adevarat" iubitor al intelepciunii"si spunea ca stie doar un lucru-ca nu stie nimic.Socrate afirma ca aude o voce divina inaustrul sau,iar aceasta constiinta ii spune ceea ce este bine si ceea ce este rau.Omul pentru a fi fericit trebuie sa actioneze conform convingerilor sale,sa-si sporeasca cunostintele si sa faca ceea ce este corect, ceea ce este bine,ceea ce este frumos.

Platon elevul lui Socrate era preocupat de ceea ce este vesnic bun,frumos si adevarat.El considera ca tot ce apartine lumii simturilor se va descompune in timp,ca totul curge si totul este modelat conform unei forme atemporale existenta in "lumea ideilor".El credea intr-o alta realitate existenta in spatele lumii simturilor, unde exista imagini primordiale,"imagini model".Credea in existenta sufletului inainte de a fi in corp si ca el isi are originea in lumea ideilor si odata intrat in corp uita ideile desavarsite.Tot ceea ce este in natura,in lume, sunt doar umbre, copi ale formelor,ideilor desavarsite,ale ideilor eterne.Conferentiarul mexican referindu-se la filozofia lui Platon spune, ca, din pacate, sunt destui oameni in ziua de azi care se agata de aceasta lume a umbrelor,de "imaginile din oglinda",crezand ca ceea ce vad este totul,uitand de adevarata casa din lumea ideilor..Putini sunt cei care-si reamintesc

cate ceva si aceia incep sa fie chinuti de un dor de iubire dupa intoarcerea acasa si doresc sa se elibereze din temnita corpului.Omul care descopera o farama de adevar incepe sa fie bantuit de eros toata viata.

Aristotel elev al lui Platon nu crede in existenta formelor inainte experientei,dar a spus ca Dumnezeu este initiatorul miscarii,el este cauza primordiala a miscarii corpurilor ceresti si a tuturor miscarilor din natura.

Filozoful afirma ca exista un suflet de planta,de animal,de ratiune.Omul e fericit daca poate sa-si dezvolte toate capacitatile si sa-si foloseasca toate posibilitatile. Aristotel crede in mai multe forme de fericire.Prima ar fi o viata a bucuriilor si placerilor,a doua ar fi viata de cetatean liber si reponsabil si ultima este viata de filozof,de cautator,de cercetator.Pentru a fi fericit omul trebuie sa armonizeze cele trei forme.Doar prin echilibru,cumpatare,avand simtul masurii omul devine fericit si armonios.

Antistene elev al lui Socrate a pus bazele filozofiei cinice.Cinicii afirmau ca adevaratul noroc inseamna a nu te face dependent de nimeni si omul nu trebuie sa-si faca griji pentru nimic.Cel mai cunoscut cinic a fost Diogene.

Zenon a intemeiat stoicismul.Stoicii afirmau ca fiecare om este un "microcosmos" care reflecta "macrocosmosul"si toti oamenii sunt partasi la aceeasi intelegiune.,la acelasi logos.Tot ei spuneau ca omul trebuie sa se impace cu destinul,sa-l accepte si ca nimic in viata nu este intamplator,totul se intampla in mod necesar si nu are rost sa te plangi.Viata trebuie privita cu calm si indiferenta la tot si la toate.Un stoic nu se lasa condus de sentimente.

Un alt elev al lui Socrate ,Aristip spunea ca telul vietii este acela de a dobandi cat mai multa placere a simturilor.Necazul cel mai mare este suferinta,iar bunul cel mai de pret ar fi placerea. El voia sa dezvolte o arta a vietii care sa ocoleasca,care sa evite orice forma de suferinta.Etica placerii lui Aristip a fost dezvoltata de Epicur.El spunea ca placerea nu inseamna neaparat o placere senzuala, ci si trairea unei opere de arta sau a unei plimbari in natura. Sa fii stapan pe sine,cumpatat,cu sufletul linistit si sa traiesti tainic, erau sfaturi date de Epicur."Nu trebuie sa ne temem de zei si sa ne facem nici un fel de griji in legatura cu moartea.Binele este usor de

dobandit.Inspaimantatoul e usor de suportat".Deviza epicurienilor era : "Traieste clipa"
Din pacate, azi aceasta deviza se foloseste in mod depreciativ.

Plotin un alt filozof celebru a studiat in celebra Alexandria , s-a inspirat din filozofia lui Platon si a fost cel mai important neoplatonician .El a dus la Roma o adevarata invatatura a vindecarii.El afirma ca lumina "Celui care este Unul"sau Dumnezeu lumineaza sufletul si este singurul care exista.Intunericul este o absenta a luminii,el nu exista,nu are o existenta in sine.Sufletul omenesc este o scanteie a focului si peste tot strabate lumina divina.O farama din misterul divin exista in tot si in toate.Plotin a simtit de cateva ori in viata sa o contopire a sufletului sau cu Dumnezeu.Aceasta traire mistica de care vorbeste Plotin a fost simtita de oameni din toate timpurile,din toate culturile.In momentele in care misticul simte o contopire cu Dumnezeu,omul se pierde pe sine si sufletul sau se uneste cu Universul, cu Dumnezeu. Un mistic indian spunea:"Cand am fost eu nu a fost Dumnezeu.Acum este Dumnezeu si nu mai sunt eu."

Ioan si Maria stau pe iarba in frumoasa gradina Ram-Bagh.

_Ioane,am suferit atat de mult si.....

_Stiu.Am vrut sa te caut cu mult timp in urma,dar aveam procese de constiinta.Ma gandeam la Gheorghe si ma simteam vinovat ,chiar daca nu am fost niciodata prieteni.

_Nu ati fost prieteni? Dar te-am vazut intr-o poza cu el....!

_Am fost doar colegi,simple cunostinte si nimic mai mult.Ne-am intalnit in urma cu 4 ani pe net si mi-a aratat pozele tale,pe care le-am copiat si au devenit adevarate icoane pentru mine.Maria, in orice rau este si o parte buna. Daca Gheorghe nu te facea sa suferi, nu te-as fi cautat niciodata, dar stiind ca esti nefericita am facut tot posibilul sa te intalnesc. Asa, ca trebuie sa-i multumim sotului tau pentru comportamentul lui deplorabil.

_Suferinta purifica sufletul omului.

_Da,dar cand suferinta este prea mare,cand ajune la paroxism ,atunci ne rataceste spiritul.

_ "Omul care a suferit mult a invatat multe."

_Maria,sa ne amintim ca lupta impotriva suferintei a eliberarii de materie si inaltarea spre spirit este baza tuturor religiilor.

_ "Durerea ne recasatoreste cu Dumnezeu" spunea Dante

_ "Cine nu si-a mancat painea in suferinta, cine nu si-a petrecut noaptea plangand asteptand dimineata, acela nu va cunoaste puteri dumnezeiesti" (Goethe)

_ "Secretul vietii e suferinta. Iubirea de orice fel e singura explicatiune posibila a cantitatii extraordinare de suferinta din lume. Daca lumea a fost cladita pe durere, ea a fost cladita de mainile iubirii, fiindca in niciun alt chip n-ar putea sufletul omului sa atinga deplina forma a perfectiunii sale. Asa dar, placere pentru frumusetea trupului, dar durere pentru frumusetea sufletului. A deveni un om mai adanc este privilegiul celor care au suferit". Oscar Wilde)

_ Sufletul omului care nu a cunoscut suferinta, care nu a luptat, nu poate sa evolueze.

_ Ioane, am invatat din propria experienta ca durerea intareste sufletul, il inalta, il spiritualizeaza. Ai dreptate cand spui ca trebuie sa-i multumim sotului meu ca a fost rau, fiindca astfel m-am apropiat de ceea ce era cu adevarat important, de divin.

_ Si uite cum raul este necesar. El s-a salasuit in sufletul acelui om si te-a ajutat sa evoluezi.

_ Dar, el ca fiinta umana, din ce in ce se prabuseste.

_ Placerea lui sunt femeile si alcoolul. Sa ma ierte Dumnezeu, dar de astfel de oameni nu imi este mila

_ Ioane, te-ai gandit ca si el poate sa fie un inadaptat?

_ O fi asa cum spui, dar de la un timp, iti spun sincer, ca ma inearca un sentiment de ura cum nu am cunoscut niciodata. In viata mea nu am urat pe nimeni, dar pe el, il urasc, fiindca te-a facut sa suferi. Nu credeam ca sunt un om razbunator, dar va veni o zi in care-i voi plati fiecare lacrima a ta..

_ Ioane! Nu trebuie sa-l urasti, fiindca ura otraveste sufletul.

_ Stiu foarte bine, dar il urasc asa de tare ca l-as ucide. Nici eu nu-mi explic de ce simt asa.

_ Cred ca esti gelos.

_ Dar cum sa nu fiu, stiind ca te intorci in bratele lui? Nu suport gandul ca acest individ o sa te atinga, o sa te pangareasca, dupa ce s-a tavalit cu toate tarfele. Imi vine sa-l omor.

_ Ioane, nu mai fi gelos!

_Maria, ramai cu mine!

_In India?

_In India,in Palestina,in Brazilia,oriunde vrei tu. Vreau sa fii doar a mea.

Dupa doua saptamani.

Maria priveste in ochii lui Ioan si pentru prima data il saruta si ea. Ioan o strange puternic in brate, parca sa se convinga ca este reala si nu este un vis, o fantasma.

Era cu ea, cu femeia pe care o iubise de atatia ani si o visa in fiecare noapte. Inima ii plange de fericire, fiindca stie ca Maria il iubeste.

Au aceleasi ganduri, aceleasi dorinte,si inimile bat in acelasi ritm. Ea ii sopteste:

_Vreau sa mergem pe marginea lacului, unde ne-am intalnit prima oara.

_Acum? La ora asta din noapte?

_Dar e foarte aproape de hotelul nostru.

_Bine!Sa mergem!

Locul era pustiu si lacul, pomii, iarba, pareau coborati dintr-un basm. Acel loc era o bucatica de paradis,o fasie de rai.

_Maria, as face o baie.

_Si de ce nu faci?

_Nu am slipul.

_Si fara, nu poti!Si eu am chef de-o baie la lumina lunii.

Ioan incepe sa se dezbrace si ramane uimit cand o vede pe Maria goala si stralucind in frumusetea razelor lunii.Se iau de mana si se afunda in unda apei.Trupurile lor se desfata, se contopesc pana la uitarea de sine, in acea noapte de vara indiana cu luna plina.

Ies din apa si Ioan o ajuta pe Maria sa se imbrace cu rochia lunga,alba si vaporosa.Ochii ei il privesc atragandu-l ca o vraja, incat nu poate nici sa se mai imbrace. Maria e stranie, frumoasa, mandra, seducatoare si voluptoasa. Ioan o doreste iar si vrea sa-i ridice rochia, dar ea fuge dupa un copac parand o umbra alba,

tulburatoare si necunoscuta in negura noptii. Ioan o prinde de mana tragand-o spre el spunandu-i:

_Maria,tu esti zeita mea!Tu esti zeita iubirii mele!

Duca-se tot! Singurul lucru care-l vreau de la viata esti doar tu.Doar tu,iubire!

Femeia se lasa prada gurii lui lacome care ii saruta buzele in nestire.

Degetele lui ii cerceteaza fata cu de-amanuntul de parca acum o vede prima oara. Mariei ii placea sa se lase cunoscuta de acest om aparut din senin in viata ei, care a reusit sa o tulbure din prima clipa cand l-a vazut si sa o faca sa-l doreasca cum nu a dorit niciodata .Stia ca acel om o iubise si o iubea ca nimeni altcineva. Maria ii cuprinde capul lui Ioan in palme si-l saruta cu patima nebuna,apasat,parca vrand sa-i inabuse rasuflarea si sa-l soarba in ea. Ioan descopera in Maria o femeie pasionala,care atunci cand se dezlantuie cu greu mai poate fi potolita.Seamana cu o furtuna,cu o vijelie.Ioan adora felul de a fi al Mariei,adora ce descopera in zeita iubirii lui.

_Maria, de acum s-a terminat cu dorurile mele,cu suferinta mea.Promite-mi ca vei fi pentru totdeauna a mea,doar a mea.

_Ioane esti posesiv.Uite-ma! Ia-ma! Ia-ma si te indestuleaza! Saruta-ma! Iubeste-ma!

Iubeste-ma cum sti doar tu,iubite!

-Lasa-ma sa te sarut,sa te iubesc,sa ma contopesc cu inima,cu sufletul si trupul tau,iubito!

_Va trebui sa luam totul de la capat...

_Iti promit iubito ca te voi face fericita,asa cum meriti.

Mana moale,parfumata,cu degete lungi a Mariei mangaie fruntea lui Ioan.El ii saruta patimas gura soptindu-i:

_Esti aici,mi te daruesti, dar eu tot mereu vreau mai mult si mai mult.As vrea ca din iubirea noastra sa facem o magie si din doi sa devenim unul, o singura persoana.

_Te iubesc,Ioane si cred ca cerul a vrut ca noi doi sa ne intalnim si sa ne traim iubirea in Agra.

_Maria, esti viata mea!

Luna a disparut si a inceput sa ploua rece si monoton.Ioan se imbraca repede si Maria se lipeste strans de el. Merg imbratisati pana ajung in camera de hotel. Mainile Mariei incolacesc gatul lui Ioan cu o gingasie nemaintalnita. Sanii ei se strivesc de pieptul lui, iar buzele neidemanatice si moi cauta gura lui. Glasul ei ca de copil il cheama iar in paradisul iubirii. Mainile Mariei coboara si ii desfac nasturii camasii,facand din el robul ei.Buzele ei fierbinti pe pieptul lui il ametesc si spune:

_Nu pot sa cred ca te am in bratele mele! Visez sau e adevarat?

_Este adevarat. Existi si tu si eu.

_De acum o sa numesc India paradisul iubirii, fiindca aici te-am gasit.

"Seșos îți beau mirasma și-ți cuprind obraji
cu palmele-amândouă, cum cuprinzi
în suflet o minune.
Ne arde-apropierea, ochi în ochi cum stăm.
Și totuși tu-mi șoptești: "Mi-așa de dor de tine!"
Așa de tainic tu mi-o spui și dornic, parc-aș fi
pribeag pe-un alt pământ.

Femeie,
ce mare porți în inimă și cine ești?
Mai cântă-mi înc-o dată dorul tău,
să te ascult
și clipele să-mi pară niște muguri plini,
din care înfloresc aievea - veșnicii."(Lucian Blaga)

"Te drămuiesc în zgomot și-n tăcere
Și te pândesc în timp, ca pe vânat,
Să văd: ești șoimul meu cel căutat?
Să te ucid? Sau să-ngenunchi a cere.

Pentru credință sau pentru tagadă,
Te caut darz și fără de folos.
Ești visul meu, din toate, cel frumos
Și nu-ndrăznesc să te dobor din cer grămadă.

Ca-n oglindirea unui drum de apă,
Pari când a fi, pari când ca nu mai ești;
Te-ntrezării în stele, printre pești,
Ca taurul sălbatec când se adapă.

Singuri, acum în marea ta poveste,
Rămân cu tine să mă mai măsor,
Fără să vreau să ies biruitor.
Vreau să te pipăi și să urlu: "Este!"(Tudor Arghezi)

În ziua următoare merg tinându-se de mana ca doi copii. Soarele
stralucea puternic pe cerul Indiei și nici un nor nu se zărea. Un fluture
cu aripioare aurii zboara jucaș în fața lor.

_Maria,
"Spre soare râd!
Eu nu-mi am inima în cap,
nici creieri n-am în inimă.
Sunt beat de lume și-s păgân!
Dar oare ar rodi-n ogorul meu
atâta râș fără'de căldura raului?
Și-ar înflori pe buza ta atâta vrajă,
de n-ai fi frământată,
Sfânto,
de voluptatea-ascunsă a păcatului?
Ca un eretic stau pe gânduri și mă-ntreb:
De unde-și are raiul -
lumina? - Știu: Îl luminează iadul
cu flăcările lui!"(Blaga)

_Ioane! O să înțelegi, o să găsești răspunsuri la multe întrebări care te
frământă. Azi, la întrunire o să se vorbească despre marile religii ale
lumii și punctele lor comune.

Ioan mângăia mana Mariei în timp ce un conferențiar brazilian vorbea despre
marile religii răsăritene Hinduismul și Budismul, accentuând faptul că
divinitatea, zeitatea este omniprezentă.

În răsărit, dar și în alte regiuni ale lumii au fost reprezentanți care au spus că
omul trebuie să ducă o viață de asceză.

Doar traînd o viață retrasă în meditație și rugăciune se poate ajunge la unirea cu divinul. O importanță deosebită a acordat credinței în metempsihoză.

Un domn înalt, blond și cu ochi albaștri venit din părțile Rinului vorbește despre Iudaism, Creștinism și Islamism, arătând punctele comune ale acestor trei religii. Unul din ele ar fi că toate trei cred într-un Dumnezeu unic. Alt punct comun este rolul acordat lui Dumnezeu în îndrumarea vieții oamenilor. În toate cele trei religii se pune accent pe ascultarea cuvântului lui Dumnezeu și existența unei prapastii de netrecut între Dumnezeu și creația sa, iar țelul, dorința omului constă în eliberarea de păcat, de vinovăție și obținerea mântuirii.

Dacă în Hinduism și Budism viața religioasă era dominată de adâncirea în sine, în meditație, și eliberarea de metempsihoză, în Iudaism, Creștinism și Islam viața religioasă constă în predică, lectură biblică, rugăciune. În continuare face un istoric al Israelului. Vorbește despre Potopul lui Noe, despre pactul dintre Dumnezeu și Avram, despre pactul dintre Dumnezeu și Moise, despre cei trei regi ai Israelului Saul, David și Solomon. Aminteste de profetul Isaia și ceilalți profeti care au profetit venirea lui Mesia care va instaura Împărăția lui Dumnezeu. Pune accent pe nașterea și viața lui Isus care a venit în lume să vestească mântuirea, iertarea și iubirea lui Dumnezeu pentru toți oamenii.

Iisus a propovăduit iubirea de aproape, iubirea de dușmani, iertarea și mila față de cei neajutorați. Noi nu putem să ne salvăm singuri, ci doar cu ajutorul lui Dumnezeu care este iubire, iertare și dragoste nemărginită. Concepțiile revoluționare și filozofice ale lui Iisus au deranjat puterea de la acea vreme și a fost condamnat la moarte. Când Iisus a înviat el a demonstrat că era mai mult decât un om, ci era fiul lui Dumnezeu. Iisus a fost mijlocitorul, liantul între oameni și Dumnezeu. El s-a jertfit pentru a împăca omânia cu Dumnezeu și a luat asupra sa păcatele oamenilor.

Pavel zicea: "Și dacă el n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră".

Pavel a fost cel care a făcut numeroase călătorii misionare prin lumea greco-romană unde a propovăduit creștinismul. Creștinii cred în învierea trupului și în viața veșnică.

"Deci pe Cel pe Care voi, necunoscându-L, Îl cinstiți, pe Acesta Îl vestesc eu vouă. Dumnezeu, Care a făcut lumea și toate cele ce sunt în ea, Acesta fiind Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini, Nici nu este slujit de mâini omenești, că și cum ar avea nevoie de ceva, El dănd tuturor viața și suflare și toate. Și a făcut dintr-un sângue tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului, așezând vremile cele de mai înainte rânduite și hotărârile locuirii lor, Ca ei să caute pe Dumnezeu, doar L-ar pipăi și L-ar găsi, deși nu e departe de fiecare dintre noi. Căci în El trăim și ne mișcăm și suntem, precum au zis și unii dintre poeții voștri: căci ai Lui neam și suntem." (Pavel Fapte)

Vechea înțelegere între Dumnezeu și Israel a fost înlocuită cu noua înțelegere pe care Iisus a încheiat-o între Dumnezeu și oameni

Viata este trista! Ne trezim in aceasta lume uitand de unde am venit,cine suntem si ce vrem. Alergam toata viata si cautam sa dam un sens acestei efemere existente, fiind mereu chinuti de un gol launtric pe care nu putem sa-l umplem cu nimic.Ne intalnim, ne cunoastem, ne imprietenim,ne iubim sau ne uram, mergem impreuna o bucata de timp dupa care ne despartim si disparem pentru totdeauna.Uneori, incepem sa renuntam la multitudinea de dorinte mari sau mici care ne asalteaza zilnic,ramanand doar una singura:Sa fii Om! Dar pentru a deveni om,pentru a evolua avem nevoie sa ne cunoastem radacinile.fiindca fara ele doar vom pluti in deriva prin valurile tulburi sau line ale vietii.

Cam asa si-a inceput discursul un renumit profesor norvegian care vorbeste despre construirea catedralelor,a scolilor manastiresti,confesionale si aparitia primelor Universitati in Evul Mediu. Scoate in evidenta dezvoltarea si inflorirea culturii arabe,devenind superioara celorlalte culturi ale lumii in acea perioada.Acorda o importanta deosebita lui Augustin care a fost un adevarat cautator. A incercat multe curente religioase si filozofice inainte de a fi crestin.A facut parte din secta maniheilor care imparteau lumea in bine si rau,lumina si intuneric,spirit si materie. A fost influentat si de neoplatonism care spune ca intreaga existenta este de natura divina.Augustin spune ca exista o limita pana la care omul poate patrunde cu ratiunea in misterul divin.Doar Dumnezeu ne poate lumina sufletul pentru a intelege si a dobandi o cunoastere supranaturala despre el.

"Neliniștita este inima noastră până când își află liniștea în tine".(Augustin)
Augustin a ajuns la concluzia ca Dumnezeu a creat lumea din nimic si inainte sa creeze lumea au existat ideile in gandul lui Dumnezeu.

La fel cum a spus si Plotin ,Augustin afirma ca raul consta in absenta lui Dumnezeu si se naste din neascultarea omului.Intre om si Dumnezeu este o prapastie de netrecut.Omul are un suflet care-l poate cunoaste pe Dumnezeu.Nici un om nu merita mantuirea si totusi unii sunt salvati de la osanda vesnica si acest lucru este stabilit dinainte.El afirma ca divinul dirijeaza istoria omenirii de la inceput pana la sfarsit.

Alt mare filozof al Evului Mediu a fost Toma d" Aquino care zice ca exista doua cai care duc la Dumnezeu,una prin credinta si revelatie,iar cealalta prin ratiune si simturi.

S-a inserat.Ioan era in camera lui de hotel si admira cerul instelat.Se simte vinovat fata de Gheorghe. Cauta pe net pozele fostului coleg.Din toate il

priveau un om mandru cu parul grizonat. Maria da buzna in camera si mirata spune:

_Tu te uiti la pozele sotului meu?

_Nu ne-am vazut de cand eram copii si sunt curios sa vad cum arata acum. In urma cu 4 ani mi-a aratat niste poze cu tine si copilul,dar de atunci cred ca s-a mai schimbat. Stii, ma simt un mare pacatos.

_Din cauza mea?

_Pe tine te iubesc,dar,uneori, ma intreb daca Gheorghe este atat de rau sau gresesc eu?

_Priveste!

_Ce este? Un filmulet!

_Da,sa vezi si tu cum se distreaza el.

Gheorghe dansa in mijlocul unui grup de tineri care-i puteau fi copii.Era imbracat intr-o camasa rosie si pantaloni deschisi. Dansa de mama focului incercand sa tina ritmul cu tinerii. Era singurul barbat in varsta din acel grup.

_Ioane,nu zici nimic!

_Tu de ce nu te-ai dus cu el?

_Eu am lucruri mai importante de facut,nu sa topai ca o capra si nu-mi plac prietenii lui.

_Chiar daca nu-ti plac,datoria ta era sa-l insotesti.

_Nu vrei sa-l insotesc si cand face amor cu alta? El asta vrea:sa fie singur,sa fie liber ca pasarea cerului.

_Nu stiu ce sa cred.E atat de slab! Intotdeauna a avut o constitutie firava,dar e prea slab,incepe sa semene cu cel pe care-l visam eu.

_L-ai visat?

_Da,de multe ori.

_Toate visele mele cu el se terminau prost. Vedeam cum o femeie il musca si ii da un microb mortal.Alergam dupa el sa-l ajut,dar era prea tarziu.El murea incet si eu nu puteam sa fac nimic.Ii vedeam picioarele goale si pline de rani din care curgea sange si cum era tarat de oameni ale caror chipuri nu puteam sa le zaresc. Altadata am visat ca eram cu el intr-un tunel in Bucegi si dintr-o data niste entitati invizibile au inceput sa traga in noi si l-au ucis, iar eu nu am reusit sa-l apar.

Ma simt vinovat....

_Ioane,au fost doar niste vise.

_ Poate ca l-am judecat gresit. Niciodata nu poti sti ce se ascunde in sufletul unui om. Eu de atata amar de vreme nu am facut altceva,decat sa-l critic,sa-l alung, in loc sa incerc sa-l inteleg,sa-l ascult.

_ Ioane, uite-te la el cum topaie si ce fericit este!

_ Ciudat! De ce eu simt ca ceva nu este in regula cu el si se simte tare singur si nefericit.

_ Ioane,aberezi! Tu nu-l vezi? Imaginile sunt destul de clare.

_ Da,Maria.Dar eu simt ca are o mare durere in suflet .

_ Parca ziceai ca-l urasti.

_ Nu,nu pe el urasc,ci viciul lui.

_ A! Ioane,nu te mai inteleg.

Maria tranteste usa si pleaca. Ioan incearca sa-l inteleaga pe Gheorghe,dar oricat s-ar pune in locul lui tot nu reuseste. Copilaria sotului Mariei nu a fost deloc usoara si Ioan stia lucrul acesta.A luptat cu greutatile si lipsurile mult timp.A patruns in lumea junglei muncind, invatand,uneori rabdand chiar si de foame. S-a zbatut din rasputeri pentru a reusi. Si-a dorit sa se ridice pe scara sociala si-a reusit.Nu a avut in spate pe nimeni care sa-l sprijine sau sa-i dea o mana de ajutor. El a reusit singur folosindu-si harul si inteligenta.

Cand a inceput sa se transforme din acel copil inalt, palid, timid cu alura de inger intr-un inger negru? Ioan nu stie. Banuieste ca in jurul varstei de 30 de ani a inceput sa-si schimbe caracterul.Poate si Maria are o parte din vina.Un barbat nu pleaca de acasa de prea mult bine,de prea multa fericire.El cauta in alta parte ceea ce nu gaseste acasa.

Maria este perfecta si Gheorghe e vinovat de tot? Exclus.

Oricat ar tine Ioan la Maria e constient ca niciun om nu este perfect,deci nici Gheorghe nu este vinovat 100%,si Maria a gresit pe undeva.

Ioan o privea gales pe Maria cand un italian trecut de 60 de ani vorbea despre inventiile si descoperirile din perioada Renasterii .Omul revine din nou in centrul atentiei si este privit ca ceva foarte valoros.Marcilio Ficino spunea:"Cunoaste-te pe tine insuti,o neam divin in travestire omeneasca!".

Ioan se apropie de urechea Mariei si ii sopteste :

_ Cunoaste-ma pe mine, o zeita minunata!

_ Ioane!Te rog !

_Bine! O sa tac ca un peste si o sa fiu foarte atent la discursul domnului cu ochelari.

Umanistii Renasterii spuneau ca oamenii sunt unici si numai considerau viata pe pamant ca o pregatire pentru viata cereasca .Ei afirmau ca Dumnezeu este prezent in creatie,el este infinit si este prezent peste tot,iar natura este"desfasurarea lui Dumnezeu".In timpul Renasterii au existat razboaie religioase,cucerirea Americii,proces de magie,vrajitorie,spiritism.

In aceasta perioada se pune accent pe cercetare,observatie si experiment."Stiinta este putere" afirma filozoful englez Francis Bacon.Cunoasterea trebuie sa provina din propria noastra experienta si nu din spusele altora.

Apare o noua conceptie asupra lumii.Conceptia geocentrica asupra lumii este inlocuita cu conceptia heliocentrica sustinuta de astronomul polonez Copernic Astronomul german Kepler a demonstrat ca planetele se deplaseaza pe orbite eliptice in jurul Soarelui si ca planetele se misca mai repede cu cat sunt mai apropiate de acesta.Tot el a spus ca fluxul si refluxul depind de forta Lunii.

Renumitul om de stiinta italian Galileo Galilei a descoperit printre altele legea inertiei si 4 sateliti ai planetei Jupiter.

Fizicianul englez Isaac Newton a facut o descriere a sistemului solar , a miscarii planetelor si a formulat legea universala a gravitatiei. In acest timp istoric oamenii incep sa se obisnuiasca cu ideea ca traiesc pe o planeta oarecare din imensul Univers.Tot in perioada Renasterii Biblia incepe sa fie tradusa in limbile diferitelor popoare, iar omul incepe sa aiba o noua imagine a lui Dumnezeu.

Incepe sa se puna accent pe raportul personal al individului fata de Dumnezeu. Au existat doi mari reformatori:Martin Luther si Erasmus din Rotterdam. Martin Luther s-a revoltat impotriva indulgentelor pe bani,impotriva a unor obiceiuri si dogme pe care biserica le-a creat in Evul Mediu.El vroia o intoarcere la izvoarele crestinismului, la crestinismul original.A tradus Biblia in germana si spunea ca fiecare om trebuie sa fie propriul sau pastor,iar

mantuirea se acorda omului doar prin credinta si nu datorita ritualurilor bisericesti.

Erasmus a luptat împotriva ignoranței, superstițiilor și structurilor autoritare tradiționale și credea în necesitatea libertății spirituale. Si Erasmus face trimitere la izvoarele, la originile creștinismului.

_Da, mi-a placut tare mult "Elogiul nebuniei" al lui Erasmus.

_Ioane!..

_Gata! S-a terminat conferinta. Hai sa mergem la Fortul Agra.

Priveau Fortul Agra si Ioan o intreaba:

_Ce este lumea, Maria?

_ "Toata lumea este o scena, si toate femeile si barbatii simpli actori. Ei intra si iarasi ies de pe scena, iar cate unul joaca o viata intreaga de-a lungul a sapte acte diferite roluri "(Shakespeare)

_Din ce suntem facuti?

_ "Suntem din aceeasi substanta din care sunt si visele si aceasta mica viata este cuprinsa intr-un somn".(Shakespeare)

_Ce este viata?

_ "Viata este doar o umbra calatoare;

Un biet comediant, ce-si pune raspicat si scrasnind,

Rolul pe scena si apoi uitat e,

Prostia zgomotoasa si furioasa care nimic nu-nseamna."(Shakespeare)

Iar Calderon zicea: "Ce este viata? Nebunie!

Ce e viata? Balon de sapun!

Poezie, umbra doar!

Norocul doar putine-ti da:

Caci un vis e toata viata chiar si visele un vis...."

_Crezi ca are dreptate?

_S-ar putea. De unde stiu eu ca tot ceea ce se intampla acum nu este doar un vis si noi suntem niste personaje imaginare create de mintea cuiva care si el este visat de altcineva.

-Un vis frumos.

_Toate visele mele cu tine sunt frumoase.

_M-ai visat?

_O! De nenumarate ori.

_Si ce fac eu in visele tale?

Ioan o priveste lung si ii atinge usor buzele cu un sarut soptindu-i:"In toate visele facem dragoste....."

_Privesc în ochii tăi frumoși și văd noi orizonturi dătătoare de speranță.

Iubirea pentru tine îmi da forță și puterea de a înfrunta lumea întreagă.

_O viață am alergat prin întuneric căutând drumul spre lumina, spre adevăr.

_Și ești sigură că l-ai găsit?

_Nu știu, dar sunt fericită că te-am întâlnit, omule.

_Maria, tu ai aprins în mine flacăra iubirii care nu poate fi stinsă cu toate apele lumii.

Gelozia, disperarea, neputința de a te întâlni, de a-ți vorbi, de a fi cu tine m-au chinuit îngrozitor sfâșiindu-mă ca vulturul lui Zeus.

_Și nu a apărut Heracle să doboare vulturul cu săgeată lui otrăvită?

_A trebuit să mă eliberez singur de suferința.

_Salvarea oricărui om nu se poate face fără propriile eforturi. Nu poți salva pe nimeni dacă el nu vrea să lupte pentru a se salva.

_Ai dreptate, Maria. Dumnezeu a înzestrat omul cu conștiință morală și putere de acțiune. Când simți focul inimii, focul binelui, focul adevărului arzând în tine cu intensitate atunci începi să acționezi, să lupti pentru schimbare, pentru mai bine, pentru mai frumos.

_Da, începi să lupti pentru transformare.

_Puterea minții asociată cu puterea iubirii învinge orice forță exorbitantă. Destinul omului a fost dintotdeauna lupta pentru o viață mai bună, mai frumoasă, mai dreaptă.

_Adevăratul destin al omului este libertatea.

_Se pare că cerul vrea să sărute pământul, fiindcă văd că vrea să trimită ploaia.

_Și-n inimile noastre cred că începe să plouă cu lumina și armonie. Multe minunății sunt pe lumea asta, dar dintre toate tu, Maria, ești cea mai mare minune.

_Te iubesc, dragul meu.

_Cred că m-am născut în aceasta lume pentru a te iubi.

_Ceea ce se întâmplă între noi este real sau un vis frumos?

_Ceea ce s-a întâmplat și se întâmplă între noi este o certitudine.

Degetele Mariei îi mângăiau obrații slabi și palizi oprindu-se în firele argintii de pe temple. Atingerea ei îi declanșa prin tot corpul senzații atât de puternice încât începe să tremure de dorință.

_Maria, frumoasa mea, doborât el aplecându-se spre ea strângând-o la piept. Buzele lui apăsă gingaș pe ale ei într-un sărut tandru, în timp ce mainile îi se plimbau în sus și în jos pe spatetele iubitei.

_Te doresc. Maria. Te doresc.

_Se uita lumea la noi, șoptete ea sărutându-i nasul cu forma aristocratică.

_Nu ne cunoaște nimeni, și începe să o sărute flamând. Gurile se uneau, inimile cântau și sufletele erau fericite.

_Maria, m-am născut ca să fiu cu tine, m-am născut să te iubesc. Uite-te în ochii mei iubito!

El privește și îi dău lacrimile.

_Sunt atât de fericită ca ai apărut în viața mea, dar mi-e tare frica. Mi-am trădat sotul, m-am datuit tie toată de bunăvoie și nesilită de nimeni. M-am trădat pe mine însămi, crezând că mă pot lepăda de convingerile morale pe care le-am respectat cu sfîntenie până ai apărut tu. O dragoste bazată pe trădare și înșelătorie nu va fi niciodată binecuvântată. Înțelegi? Nu sunt liberă să te iubesc.

Maria izbucnește într-un torent de lacrimi și fuge pe alee spunându-i să nu o mai caute.

Ioan aleargă după ea cu inima batându-i puternic. O prinde din urmă și o îmbrățișează cu disperare.

_Nu, nu-i drept ca eu sa te iubesc. Dumnezeu ne va pedepsi.

-Maria!

_Intotdeauna am condamnat si am urat lucrurile acestea. Nu credeam ca tocmai eu sa cad in plasa.....

_Maria, vreau sa fii sotia mea. Eu sunt un om liber, doar de tine depinde totul.

Ioan intelegea ca Maria trece printr-o criza de constiinta. Si el trecuse de nenumarate ori in acesti ani si de aceea a cautat-o atat de tarziu. A vrut sa renunte la ea, dar o iubea tare mult si Maria nici macar nu stia de existenta lui. E hotarat. Atunci cand se va intoarce in tara il va cauta pe Gheorghe si ii va spune adevarul. Nici lui nu-i plac minciunile, tradarile. Stia ca Maria se simtea vinovata si cu constiinta patata, de aceea incearca sa schimbe subiectul.

_Maria cum crezi ca ia nastere constiinta omului ?

_Thomas Hobbes afirma ca sufletul si constiinta ar lua nastere in urma miscarii particulelor in creier si ca absolut totul s-ar compune din aceste particule.

-"Omul-o masina perfecta."

_Asa a spus medicul si filozoful francez Lamettrie.

_Sunt de acord cu Descartes care spunea ca nu putem sa ne bazam pe ce scrie in carti sau pe simturile noastre si cel mai intelept ar fi sa punem totul la indoiala.

_Tot el spunea ca ideea de Dumnezeu ne-a fost implantata la nastere.

_Cu asta nu sunt de acord, fiindca sunt destui atei. Dar ii dau crezare cand afirma ca sufletul omului poate fi derutat de senzatiile si sentimentele corpului, iar telul ar fi sa predam conducerea sufletului, ratiunii.

-Descartes a fost intemeiatorul filozofiei Epocii Moderne si i-a influentat pe Spinoza, Leibniz, Lock, Berkeley, Hume si Kant.

-Da, Spinoza.

_Ce vrei sa spui ?

_Spinoza a spus ca Iudaismul si Crestinismul se mentin prin dogme rigide si ritualuri goale si a contestat faptul ca Biblia ar fi fost inspirata pana in cele mai mici amanunte de Dumnezeu.

_A patimit o viata intreaga pentru aceste afirmatii.

_Spunea ca Iisus ca purtator de cuvânt al lui Dumnezeu a propovaduit o religie a ratiunii in care iubirea detine rolul suprem,dar si in crestinism sunt ritualuri goale de sens.El pune semnul egalitatii între Dumnezeu si natura.

_A fost un panteist.

_El zicea ca lumea este in Dumnezeu amintind discursul apostolului Pavel in Areopag:"Caci in el traим,muncim si suntem"

_Spinoza in opera sa "Etica demonstrata in metoda geometrica" afirma ca omul poate fi fericit doar eliberandu-se de sentimente,de senzatii.

_Daca numai am sentimente,senzatii, atunci sunt un om mort.

Eu sunt fericit, fiindca sunt dominat de sentimentul de iubire pentru tine si nu vreau,nu doresc sa ma eliberez de acest sentiment niciodata.

Langa tine ma simt fericit si implinit.

Maria, tu esti fericirea mea. Fara tine viata mi se pare searbada,pustie, fara sens.

Intelegi, iubito?

Nu mai pot trai fara tine. Sunt fericit langa tine. Am crezut in tine, am crezut in iubire si acum sunt fericit ca esti cu mine. Sunt fericit ca pot privi ca intr-o oglinda in ochii tai frumosi, ca-ti pot vorbi, ca te pot mangaia.

Gura lui cucerește pe a ei intr-un sarut lung,patimas.

Instinctiv, se lipește de el si simte cum fiorii urca pe coloana vertebrala.

Bratele lui o cuprind si teama,nelinistea i se risipesc.

_Am nevoie de tine, Maria.

_Ma ai,dragule.

Ajunsi in camera de hotel ochii mari si frumosi ai Mariei se topira de iubire.

_Iubesc vocea ta care suna ca o dulce si suava melodie sopteste el sarutandu-i fruntea, sprancenele, ochii.Buzele lui se contopesc cu buzele ei si trupurile se unesc intr-o stransa imbratisare.

Cu o mana mangaie tandru obrazul rozaliu al Mariei,iar pe cealalta o strecoara in bluza si ii dezmiarda sanul. Fierbinteala sarutarilor si a mangaierilor o fac sa-si piarda capul si simte cum se topeste in bratele lui spunandu-i:

_Te iubesc.Te iubesc....

_Esti atat de minunata, Maria, sopteste el sarutandu-i sanii tari si frumosi, in timp ce degetele ei magaiiau parul lui negru cu fire argintii.

Maria in tine vad un izvor de virtuti. Ai o vointa puternica, esti curajoasa ca un barbat si o mare putere de jertfa.Se vorbeste de curajul barbatului, dar de multe ori femeia il intrece. Eu am fost un las in comparatie cu tine.

_De ce?

_Acum realizez ca pasiunea mea pentru tine m-a impiedicat sa savarsesc binele.

_Nu te inteleg.

_Am fost crud cu sotul tau si ma simt vinovat. M-a durut ce a zis despre mine ca sunt un fanatic religios, si multe altele, si-n loc sa-l iert ca un bun crestin eu m-am purtat ca un satanist. Nu am fost capabil sa ma stapanesc si l-am lovit cat am putut. L-am judecat foarte aspru.

Experienta aceasta m-a invatat ca pasiunea, patima nestapanita, te impiedica sa faci bine. Nu sunt un bun crestin.

_Ioane, esti prea aspru cu tine.

_Chiar daca nu am fost prieteni apropiati intotdeauna de cand ma stiu am nutrit pentru el un sentiment de afectiune.

Cand eram copii viata noastra se asemana .Amandoi locuiam intr-o vale frumoasa strajuita de dealuri inalte prin care se ondula ca un sarpe un parau cu apa limpede ca cristalul.

Alergam desculti prin apa rece cautand printre ragaliile malului pestisori micuti cu ochii frumosi si sticlosi. Construiam castele si baraje de nisip unde puneam captura, iar cand plecam acasa le dadeam drumul inapoi in parau. Ne duceam in padurile de fag, de brad, de stejar, dupa manatargi, craite,

fragi,mure si zmeura. Alergam dupa iepurii de camp sperand sa-i prindem, dar nu reuseam niciodata. Ne cataram in ciresi, caisi, meri, pruni si ne umpleam buzunarele cu roadele lor. Ne duceam cu oile pe izlaz si bateam mingea toata ziulica. Ce vremuri! Ce timpuri! Nu ne-am vazut de mult timp, dar am fost fericit cand l-am gasit pe net.

Nu am crezut ca o sa ajung sa-l urasc vreodata. Nu am crezut ca pot sa fiu atat de rau,atat de dur cu cineva. Ciudata este viata!

_Sunt convinsa ca l-ai urat atunci cand ti-a povestit aventurile lui amoroase.

_Eu sunt opusul lui. Urasc astfel de lucruri si chiar imi provoaca o mare greata.

_Ti-a povestit cum ma mintea ca pleaca in delegatie la Brasov,la Sinaia,la Bistrita,la Bucuresti si el pleca cu amantele?

_Stiai?

_Da,stiam.

Ti-a povestit aventura de la mare?

_Ai stiut?

_Da,am stiut. L-am mintit ca trebuie sa plec la Pitesti si l-am urmarit. S-au dus la bar,la discoteca,s-au plmbat pe plaja sub clar de luna, au facut amor pe nisip si baie in mare la miezul noptii.Din cand in cand o mai suna si acum, chiar daca mai are altele.

_Relatia a continuat si tu ai stiut?

_Da.Ii lua camera la hotel Muntenia. Acolo il astepta tipa din Bucuresti, care de fel e din Mioveni.Se ducea la ea seara si dimineata. Se intalneau cam la doua saptamani.

_Tu chiar i-ai vazut cand faceau amor pe plaja?

_Da. Priveam ca la un spectacol de teatru.Banuiam ceva,dar am vrut sa ma conving .Ma gandeam: daca sunt doar banuieli si el e nevinovat? Asa ca am verificat,am vazut cu ochii mei ceea ce intuitia imi spunea.El este genul de om pe care nu poti sa te bazezi niciodata.E superficial in tot ce face. El nu stie ce inseamna prietenia si iubirea. In schimb mimeaza foarte bine prietenia si o foloseste cu perfidie fara cel mai mic scrupul. Pentru el nu exista nimic

sacru. De-a lungul timpului s-a folosit de femei pentru a avansa in cariera si de a se ridica pe scara sociala.E tipul libidinosului,lingusitorului, pupincuristului,care nu precupeteste niciun efort pentru a ajunge unde-si doreste, pentru a-si atinge scopul.

_Aoleu! Maria, cred ca exagerezi si incepi sa semeni cu toate femeile care atunci cand sunt inselate il caracterizeaza pe sot sau amant cum le vin lor la gura.Ai apreciat vreodata ce a facut bun sau doar l-ai criticat? O fi ea critica constructiva,dar la un moment dat te saturi si-l trimiti la dracu pe cel ce te tot critica si nu te lasa in pace. Are el un viciu,dar nici chiar asa sa-l faci ca la usa cortului. Trebuie sa recunosc ca eu am vazut la el unele calitati,chiar talente. Tu i le-ai vazut?

_Da,are unele calitati.Adevarul este ca nu l-am laudat sau incurajat niciodata,fiindca m-am gandit ca i se urca la cap.

Ioane, el urmareste in tot ce face doar placerea.Traieste pentru moment. A devenit jucaria propriilor placeri si dispozitii.

_Cum ar zice Kierkegaard e in stadiul estetic.

_Da,tot ce-l plictiseste,ce nu este exuberant este negativ pentru el.

_Cine stie,poate ca intr-o zi o sa priveasca totul foarte serios si va alege o alta conceptie de viata. Parca-l vad ca va trece la stadiul etic si va face doar ce este corect.

_Vise,Ioane.

_Ti-a povestit cum si-a deschis afacerea?

_Da.Mi-a zis ca l-a ajutat mult un prieten.

_Si drept multumire s-a dat la nevasta lui .Mi-a spus chiar ea. Vezi,ce prieten stie el sa fie?.

_Asta chiar e grav. Ceea ce a facut e intr-adevar mizerabil.

_Ioane,mi-a zis ca vroia si el o aventura cu nevasta prietenului fiindca eu sunt rece si indiferenta cu el.

-M-a invitat si pe mine prin orasul vostru. mi-a spus ca-mi aduce si mie una mica,tinerica,frumusica care face de toate.

_S-ar putea sa participe si la orgii cu bunele lui prietene. Cred ca-i plac perversiunile. Ce i-ai raspuns la invitatie?

_Am tacut ca un peste,fiind socat de propunerea lui, dar intr-un final nu m-am putut abtine si i-am spus ceea ce gandesc. Atunci,el m-a catalogat drept fanatic religios,prost,nebun,care nu stie sa-si traiasca viata. Iar eu i-am spus ca este un manipulator,un narcisist incapabil sa iubeasca pe altii,ci doar pe el insusi.

_Face parte din categoria oamenilor care trec peste cadavre nepasatori.

_Cum ai suportat, Maria?

_Destul de greu. M-am sacrificat de dragul copilului.In situatia mea sunt multe femei, care de dragul copiilor trebuie sa suporte un mizerabil,un dobitoc sau un cretin. De multe ori m-am intrebat daca se merita acest sacrificiu,daca nu era mai bine sa rup aceasta casnicie nenorocita. Dar de cate ori simteam nevoia sa fiu libera,sa nu mai fiu legata de el,ochii copilului meu ma intorceau din drum si eu rabdam,rabdam si iar rabdam de dragul lui. A trebuit sa am curaj,sa indur toate incercarile la care m-a supus viata. Am fost o femei slaba,sensibila,dar viata,greutatile,necazurile m-au intarit.

_Este adevarat ca de multe ori o fiinta slaba,prea sensibila,dar calauzita de idei nobile o vezi cum se metamorfozeaza sub ochii tai.si cum trece de la slabiciune la tarie.

_Ioane,intotdeauna am crezut ca oamenii care se conduc de sentimente si idei inalte intr-un final isi ating tinta,chiar daca trebuie sa treaca ani.

_O,Maria! Cata dreptate ai! De ani de zile te iubesc si mi-am dorit sa fii a mea.....

_Si ai reusit.Iata-ma! Sunt a ta si numai a ta.

_Iubirea pentru tine a trezit in mine pofta de viata. Langa tine simt bucuria si frumusetea vietii.

_Iar eu langa tine ma simt protejata, dorita, iubita, fericita si implinita. Tu esti jumatatea mea pierduta printre stele care acum m-a gasit dupa ce a ratat ani lumina printre galaxiile Universului.

_M-am nascut din praf de stele si te-am cautat innebunit prin intreg Universul, nestiind, ca tu erai prinsa in plasa magica a unui mare vrajitor.Dar puterea dragostei mele a reusit sa rupa vraja paianjenului negru care te legase cu mii de fire invizibile si lacate uriase.
Te iubesc,Maria, si cred ca dragostea adevarata invinge intotdeauna.

_Ioane, crezi in ingeri?

_Da,cred, dar nu stiu daca ingeri au aripi.Inclin sa cred si eu ca Hume ca ingerii sunt o reproducere gresita de care trebuie sa ne debarasam.

_Esti sigur?

_Nu, nu sunt sigur,dar eu nu am vazut nici un inger cu aripi.

_Te pomenesti ca tu ai vazut vreunul fara aripi!

_Da,chiar acum langa mine e un inger,dar nu are aripi sau poate aripile tale, Maria, sunt invizibile.

_Ioane,eu vorbesc serios si tu.....

_Nu pot sa vorbesc despre ceea ce nu stiu,despre ceea ce nu am vazut.Hume zicea:"Cand luam in mana un volum de carte legat de invatatura despre Dumnezeu sau despre metafizica ar trebui sa intrebam :Contine el o succesiune de idei abstracte despre marime si numar ? Nu. Contine aceasta carte vreun sir de idei despre fapte si existenta,bazate pe experienta? Nu. In cazul acesta deci aruncati-l in foc caci nu poate sa contina altceva decat iluzie si amagire."

_Scotianul acesta dorea o intoarcere inapoi la simtirea originara a lumii.

_El spune ca constiinta noastra ar fi un fel de teatru in care "manunchiuri de diferite continuturi.....se succed cu o iuteala de necrezut.....si care sunt continuu in curgere si miscare....apar unul dupa altul,vin si pleaca si se contopesc intr-o nesfarsita multitudine de pozitii si aranjamente".

_Acum 2500 de an Buddha spunea ca viata omului este un sir neintrerupt de procese fizice si mentale care-l transforma pe om in fiecare clipa.

_Da, eu cel de azi nu seman cu cel de ieri si nici cu cel de maine. Hume a fost un agnostic care nu stia daca exista Dumnezeu sau daca sufletul este nemuritor.

_Dar tu crezi in existenta lui Dumnezeu si in nemurirea sufletului.

_Da ,cred in existenta lui Dumnezeu, in nemurirea sufletului si in minuni pentru ca eu chiar am parte de-o minune.

_Ce minune?

_Tu esti minunea din viata mea,spune Ioan sarutand-o apasat.

_Oriunde ai privi se afla ceva din misterul divin. El este in floare,in firul de iarba,in Soare si in tine,draga mea.Exista un mister divin din care se impartasesc toti si toate.

_Gandurile tale seamana cu ale lui Plotin.

_Mie mi s-a parut interesant ce a spus Berkeley.

_El neaga existenta lumii materiale in afara constiintei.

_Sa fim inconjurati doar de constiinta?

_Cred ca exista un spirit,o vointa care determina si din care izvoraste tot.

_Sunt o multime de lucruri pe care nu mi le pot explica.

De pilda doi oameni au acelasi vis.Cum explici acest lucru?

_Cineva creeaza visul acela si-l trimite celor doi.

_Asa am gandit si eu.Deci,unele vise nu sunt ale noastre, ci ale unui Anonim care vrea sa ne influenteze trimitandu-ne anumite vise si ganduri.

_Vrei sa spui ca nici gandurile nu sunt ale noastre?

_Uneori asa cred.

_Asta inseamna ca.....

_Ca nu suntem liberi,ci dirijati, ca totul este planificat minut cu minut, secunda cu secunda.

_Decat sa mai vorbim despre astfel de lucruri deprimante mai bine hai sa privim cerul. Ce frumos e cerul instelat!

_Stelele seamana cu sufletele oamenilor. Fiece stea poate fi sufletul unui om care s-a dus de mult.

_ Si noi contemplam acum sufletele mortilor? Asta ar insemna ca Universul este un cimitir imens. Mi se pare cea mai mare aberatie.

_ Si totusi unele stele pe care le privesti or fi murit de mult.

_ Ioane, incepe sa te cuprinda melancolia.

_ In general sunt melancolic si putin flegmatic. Stiu ca nimanui nu-i plac oamenii tristi, dar melancolia face parte din mine. Simt in suflet un dor dupa ceva nedefinit, dupa o lume nestiuta.....

Simt o chemare de dincolo de stele, de dincolo de Soare.

_ Ioane! Tu oi fi vreun vrajitor de m-am pierdut in fata ta din prima clipa cand te-am vazut.

_ Urasc vrajitorii, dar pe undeva le admir curajul nebun de a se darui cu trup si suflet unor forte obscure.

_ Ti-ai inchina sufletul unor forte bune sau rele?

_ Doamne! Tanjesc atat de mult dupa libertate si este lucrul ce-l pretuiesc cel mai mult, incat nu vreau sa fiu sclavul nimanui, fie el bun sau rau, pozitiv sau negativ.

_ Oricum suntem sclavi ai destinului. Indiferent de teoriile unora sau altora, eu asa cred.

_ Da, este un destin. Am incercat sa imbin empirismul cu rationalul pentru a-mi explica unele lucruri, fenomene. Nu ma iau dupa ce a zis sau a scris unul sau altul, ci doar pe ceea ce simt si-mi spune propria ratiune. Cred doar ceea ce vad.

_ Dar s-ar putea sa fii amagit si atunci cand vezi.

_ Da, Maria. Uneori sunt forte, energii care se joaca cu noi creand iluzii. Dar de ce? Cu ce scop? Ce urmaresc?

-Intrebari, intrebari.....

_ Si raspunsuri destul de vagi si neintelese, care nu vor elucida misterul care se ascunde in spatele valului.

_ Kant avea dreptate cand spunea ca atat senzatiile cat si ratiunea joaca un rol important in cunoastere, iar omul nu poate avea o cunoastere sigura in legatura cu marile intrebari filozofice.

_ Poate omul sa demonstreze existenta lui Dumnezeu?

_ Ce intrebare! Descartes zicea ca exista un Dumnezeu pentru simplu motiv ca noi avem o reprezentare a unei fiinte desavarsite. Aristotel si Toma d' Aquino ziceau ca exista un Dumnezeu, fiindca totul are o cauza prima. Kant afirma ca sufletul omului este nemuritor, are o vointa libera si exista Dumnezeu.

_ Dar tu ce crezi?

_ Cred in existenta unei forte, energii constiente, un creator care a creat Universul. Nimic nu este intamplator si haotic, doar ca oamenii au gresit si gresesc in interpretarea lor incercand sa explice ceea ce nu poate fi explicat.

_ Si Kant spunea ca credinta in nemurirea sufletului, in vointa libera a omului si in Dumnezeu sunt postulate practice-ceva care nu poate fi dovedit."E necesar din punct de vedere moral a presupune existenta lui Dumnezeu"(Kant)

_ Adevarul este ca foarte greu putem sa intelegem Universul, pe Dumnezeu, cand nu suntem in stare sa ne intelegem pe noi insine.

Si totusi,"doua lucruri umple sufletul cu mereu mai noua si crescuta admiratie si veneratie. cu cat mai des si mai intens gandirea se preocupa de ele: cerul instelat deasupra mea si legea morala in mine."(Kant)

_ Ioane am observat ca cuvintele tale de ordine sunt: sentiment, dorinta, traire, dor, fantezie, vis....

_ Sunt un romantic intarziat care incearca sa dea o interpretare personala existentei.

Uneori, cand ascult Simfonia Destinului a lui Beethoven imi dau lacrimile si "lumea devine vis, visul devine lume"(Novalis)

Ma simt atras de lumini, de umbre, de trecut, de frumos, de natura.

_ Natura e spiritul vizibil.

_ Asa a spus Schelling, iar spiritul ar fi natura invizibila. Spiritul universal este peste tot, chiar si in om, in constiinta.

_ Omul poarta in sine un intreg univers si daca se adanceste in sine va putea descoperi misterul in infinitul constiintei sale.

_ Nu exista "adevaruri vesnice" spunea Hegel si bazele cunoasterii se schimba de la o generatie la alta. Spiritul universal se indreapta spre autocunoastere si autodezvoltare.

_ Esentiala este existenta omului si alegerile pe care le face. Adevarul in lumea oamenilor este de multe ori subiectiv.

_ Marx afirma ca constiinta umana este un produs al bazei materiale a societatii si raporturile materiale determina pe cele spirituale.

_ Fortele economice dintr-o societate determina schimbarile din toate domeniile de activitate si impulsioneaza istoria.

_ Actiunile oamenilor se datoreaza de cele mai multe ori instinctelor "animalice" care se afla in natura omului zicea Freud.

_ Atatea si atatea conceptii. Ce parere ai despre Darwin care a contestat actul de creatie al lui Dumnezeu?

_ Oricum nu-mi place deloc ideea ca m-as trage din maimuta. Cred in actul creatiei, dar nu stiu daca chiar Dumnezeu insusi a creat omul sau a fost creat de alte fiinte extraterestre sau intraterestre.

Iar daca am fost creati de alte fiinte cu siguranta suntem in permanenta monitorizati in evolutia noastra. Nu putem sti adevarul.

Am ajuns sa nu mai cred in nimeni si nimic.

Mi-am dat seama ca toti manipuleaza si duc omul in eroare, fie ei oameni religiosi, politici sau "de bine". Am ajuns sa ma indoiesc de toti si de toate. "Ramaneti credinciosi pamantului si nu dati crezare celor ce vorbesc despre sperante supranaturale"(Nietzsche)

_ Avea dreptate Kierkegaard cand afirma ca palavrageala fara rost este cea mai importanta caracteristica a multimii.

_ Si noi am palavragit fara rost, am pierdut timpul cu aiureli filozofice in loc sa ne ocupam de lucruri mai serioase.

_ Ce poate fi mai serios ca filozofia?

_ De pilda conceptia unui copil. Mi-ar place sa avem un copil al nostru.

_Ioane! Intr-o lume fara sens omul se simte strain zicea Sartre, iar tu vrei sa-i dai un sens procreand ?

_ "Omul este condamnat la libertate"(Sartre) sau la sclavie?

_Vezi, fiecare a gandit in felul sau. Orice om are propria lui filozofie. Sunt oameni care afirma ca gandirea omenirii se afla in fata unui schimb de paradigme.

_Da, au aparut diverse miscari care militeaza pentru un nou stil de viata si sustin ca ne apropiem de o perioada noua in care se vor produce mari transformari in constiinta oamenilor.

_Au aparut si un numar impresionant de carti care sunt o adevarata aberatie, aiureala, si indoctrineaza omul cu noi oferte religioase care s-au inmultit ca ciuprecile dupa ploaie.

_Ioane, ce ai tu cu oamenii?

_Nu am nimic. Dar aceste carti indoctrineaza, orbesc si ametesc pe sarmanii oameni insetati de mister. Fiecare om e liber sa creada ce vrea si in cine vrea si singur e responsabil pentru alegerea facuta si nimeni altcineva. Mai bine sa fii sceptic decat un naiv credul care cade in plasa intinsa de sarlatanii timpului prezent. Ma doare sufletul cand vad cum oamenii sunt inselati, amagiti si manipulati. Stiu ca Dumnezeu vrea ca oamenii sa fie liberi si nu robi ai unui sistem filozofic, religios, politic sau economic.

_Ioane, de unde stii ce vrea Dumnezeu? Ai vorbit cu El ?

_Nu. Nici macar in vis. Dar ratiunea asa imi spune. Daca Dumnezeu este o fiinta perfecta, atotputernic, infinit de bun, de iertator, de iubitor, cum spun majoritatea religiilor si nu seamana cu zeii din vechime care erau vanitosi si aveau vicii, atunci e logic sa vrea ca omul sa fie liber si fericit.

_Ce parere ai despre religii in general?

_Imi aduci aminte de o intamplare. Era de ziua unchiului meu Petrica B. Ne-am strans mai multe rude, cand apare un vecin imbracat in rosu. Era inalt, slab, avea ochi albastri si parul negru. Purta ochelari si avea ceva ce m-a dus cu gandul la un anumit guru celebru. S-a asezat la masa si a inceput sa discute politica. Nu am ascultat nimic, fiindca acest subiect imi provoaca

greata. Dar la un moment dat cineva il intreaba: crezi ca Iisus a existat cu adevarat? Atunci m-am mutat mai aproape de el, pentru ca subiectele religioase ma incita.

Il intreb: Credeti ca religia este o forma de manipulare? El imi raspunde:" Exact cum m-ati intreba daca paharul acesta e plin sau gol. Doar se vede destul de clar ca religiile sunt o forma de manipulare. Aduceti-va aminte ce a zis Eminescu : "Religia o fraza de dansii inventata....". In lumea noastra toti vor sa manipuleze, de la oamenii politici pana la cei religiosi. Ii zic: religia este si o forma de educare....Unchiul ma intrerupe si-l intreaba:"Cristiane, dar tu ce religie ai?"

Nu am niciuna, spune el. Eu il intreb:Credeti in reincarnare? "Da, cred in reincarnare", zice. Il privesc fix in ochi vrand sa descoper ce se ascunde sub acel chip. El imi spune:"Putini oameni au reusit sa ma priveasca in acest fel si sa stiti ca nu este adevarat ceea ce ganditi acum despre mine".

_Ce ai gandit despre el?

_Ca in fata mea este un om care si-a vandut sufletul diavolului si-l intreb: Credeti in spiritism? El zice:"Da,eu fac spiritism". Discutia a continuat pe aceasta tema si in general am vorbit despre ocultism.

Dupa ce Cristian a terminat de vorbit despre spiritism, unchiul Florin povesteste: "Eram copil si tin minte ca la noi acasa se tineau sedinte de spiritism. Casa noastra era pe o straduta frumoasa din Bucuresti. Comunistii au demolat toate casele si in locul acela acum sunt blocuri. Aveam o vecina tanti Florica care era tare dracoasa si zicea la toata lumea ca ea vorbea cu mortii. Venea la miezul noptii cu cateva persoane, aprindeau lumanari si se asezau in jurul unei mese rotunde tinandu-se de mana si femeia incepea sa intrebe spiritul. Masa incepea sa se miste si o voce infundata raspundea la toate intrebarile Floricai. Intr-o seara am descoperit ca spiritul care vorbea cu tanti Florica era chiar vecinul de peste drum nenea Dumitru, care sta pitit si - si punea ceva pe gura ca nu cumva sa-i cunoasca vocea careva. Dupa ce oamenii plecau femeia ii dadea tatei cativa banuti pentru gazduire. Asa se

vorbisera vecinii intre ei sa mai faca si ei un ban pe seama naivilor, ca era foamete mare atunci dupa razboi."

Cristian zice:"Eu vorbesc despre spiritism autentic, nu despre inselatorie".

"Parca mortul mai vorbește, astea sunt prostii" spune matusa Floret. "Poate vorbesc dracii si nu mortii" zice unchiul Gheorghe.

Ii zic : De fiecare data vine cel pe care-l chemati."Nu,nu vine mereu.Depinde mult si de starea sufleteasca in care te afli sunt mai multi factori care contribuie la reusita unei sedinte de spiritism....

Unchiul Petrica zice: "Cristiane,parca si bunicul tau vorbea cu mortii. Mi-a povestit ca la o sedinta de spiritism l-a chemat pe Gheorghiu Dej si acesta i-a spus: "Du-te dacului".E adevarat?" "Da, asa mi-a povestit si mie bunicul."

Unchiul Gheorghe il intreaba:"Crezi ca crestinismul este in pragul mortii si va apare o noua religie?" "Ca orice religie care e impusa cu forta, mai devreme sau mai tarziu va disparea. Da,cu siguranta va apare ceva nou care va semana cu confucianismul",raspunde Cristian.

_Recunosc ca m-am distrat asistand la discutia care se incinsese .

_Nu ai incercat sa -l convingi?

_Nu. Eu nu incerc sa conving pe nimeni de nimic si respect ideile celorlalti ,chiar daca nu sunt de acord cu ele. Cred ca orice om este un unicat si fiecare are propria lui filozofie si e o mare tampenie sa vrei sa schimbi mentalitatea,credinta cuiva. Omul te va asculta,poate din politete,dar va face ce-i spune inima sau constiinta si nu ce-i spui tu.

_Oamenii sunt de doua categorii vorba lui Raskolnikov unul din personajele lui Dostoievski.

_Da, oameni obisnuiti care au inclinatie innascuta sa asculte si sa-i urmeze pe cei neobisnuiti care "spun cuvantul nou" si se cred inaintati, alesi, care nu se supun legilor si nimanui, chiar daca in realitate sunt sarlatani, ticalosi, gloata, turma ii urmeaza si le ridica si statui chiar daca sunt mai rai decat criminalii in serie.

_Vad ca ti-a placut Crima si pedeapsa a lui Dostoievski.

_Da, mi-a placut si cine stie peste cate sute de ani se va mai naste un scriitor

de talia lui.

_Cine stie, poate spiritul lui s-o fi reincarnat .O fi printr-un scriitor al timpului nostru, zambeste ironic Ioan.

_Ioane, crezi in gnoza? Crezi in religia mea?

_ "Oare poate, acum, credinta ei sa nu fie si credinta mea"

_Nu vreau sa-mi raspunzi cu o fraza din Dostoievski.

_Ce sa fac, daca-l iubesc pe rusul asta ?

-Da, a fost un mare scriitor si un foarte bun psiholog.

_Maria, te iubesc si fac ceea ce vrei tu.

_Nu vreau sa faci ceea ce vreau eu,ci daca tu simti ca gnoza este adevarata religie?

_In ultimul timp am inceput sa am alergii la religii ,prefer credinta.Maria sunt un om liber care te iubeste ca un nebun, care lupta si nu vrea sa se dea invins de destinul orb.

_Ioane,vreau un raspuns.

_Sincer, inca nu cunosc atat de bine gnoza ta si problema este ca sunt o multime de gnoze.

_Este un adevarat arbore.

_Imi amintesti de Arborele gnozei, ultima carte a lui Ioan Petru Culianu. Adevarul este ca eu cu tine suntem ca doua pasarele pe ramura unui copacel. Dar arborele este urias, are zeci, sute, chiar mii de ramurele, iar eu vreau sa le cunosc pe toate. Imi doresc sa explorez nu numai ramurile, dar si radacinile. Asa, ca am mult, tare mult de studiat si nici macar nu visez sa termin in viata asta.

_Ioane, poti sa te multumesti si cu ramureau pe care suntem.

_O! Nu,nu...Eu vreau sa stiu....

_ Cand vorbești așa începi să semeni cu un adevarat gnostic.

_Draga mea, uneori, cred că sunt un agnostic total ratacit și pierdut, dar știu că împreună cu tine voi ajunge la liman.

_Totul este in transformare. Mentalitatea oamenilor se schimba.

_Da, este timpul marilor schimbari, marilor paradigme, marilor treceri.

Sunt constient ca la orizont apare ceva nou, indiferent ca unora le place si altora nu. Nu poti sa te opui mersului istoriei. Nu poti sa te opui evolutiei omului.

Calauzita de steaua ei omenirea va rataci inainte pe drumuri nestiute.

_De-a lungul timpului oamenii au luptat impotriva violentei, subjugarii si destinului potrivnic. Uneori au protestat, alteori s-au resemnat, dar intotdeauna au dorit sa se inalte, sa se ridice din mocirla existentiala. Au iubit, au urat, au fost pasionati de cautarea adevarului, de dezlegarea enigmelor pe care viata cruda le ascunde.

_Din pacate traim intr-o lume in care unii se cred deasupra restului lumii. Ei cred ca pot controla, comanda si manipula tot.

_"Pamant esti si in pamant te vei intoarce"(Facerea) .

_Chiar daca viata ti-e usoara, frumoasa si traiesti in lux si bogatii, tot in pamant vei ajunge si hrana viermilor pamantului. Asa, ca nu are rost nici o mandrie nici o trufie, fiindca totul este zadarnicie si vanare de vant aici pe Pamant

_Doar iubirea este cea care-l inalta pe om si ii da aripi sa zboare pana la cer si dincolo de el.Omul cand iubeste devine creator, inventiv, aproape un zeu. Maria, sunt un om beat de iubire.

_De ce spui asta?

_Numai un om intr-o astfel de stare se poate insela usor asupra realitatii si poate fi atat de nebun, de imprudent, capabil sa se daruiasca pe sine in orice moment.

-Pe cine iubesti atat de mult, incat nu mai esti in stare sa vezi nici realitatea?

_Tu, imi pui o astfel de intrebare?

_Ador cand spui:"Pe tine te iubesc, Maria"

_Da, Maria. Pe tine te iubesc. Iubesc tot ce este frumos, nobil, inaltator. Iubesc vocea ta, mersul tau, zambetul tau si urmele pasilor tai. Iubesc

energiile divine ale sufletului care sunt chemate sa slujeasca oamenilor, binelui si adevarului. Oamenii mereu au aspirat spre ceva care depaseste intelegerea umana marginita. Au nazuit spre ceva care este vrednic de a fi imbratisat si iubit cu toata caldura si puterea dogoritoare a inimii.

_ Omul intotdeauna a nazuit spre cer. A privit spre el si a vrut sa-l imbratiseze pe Dumnezeu.

_ Iar Dumnezeu si-a trimis Fiul, iar oamenii l-au batjocorit si ucis.

_ Invatam sa acceptam sacrificiul. Invatam sa fim loiali unei cauze nobile si drepte.

_ Omului nu-i este dat sa fie sclav, sa indure exploatarea, ci ii este sortit sa lupte pentru libertatea sa. Nu cred ca Cerului ii plac fricosii, umilii, resemnatii, ci curajosii.

Chiar daca au fost perioade istorice in care se recomandau virtutile supunerii, umilintei si resemnarii, promitand sarmanului om o rasplata, o fericire, in lumea de dincolo, omul ar trebui sa se trezeasca la realitate, sa rupa lanturile sclaviei, ignorantei, sa caute adevarul si sa se elibereze.

Iisus a spus: **“Cautati adevarul, adevarul va va elibera”**. Omul nu trebuie sa fie robul nimanui.

_ Doar al Domnului.

_ Dumnezeu nu vrea sclavi, nu vrea jertfe, nu vrea temple, nu vrea osanale, ci vrea doar iubirea din inima ta si nimic altceva.

_ "Oricine crede ca poseda adevarul trebuie sa-l spuna. Asa cere onoarea spiritului omenesc." (Anatole France)

“Si fara a admite participatia divina in operele umanitatii noi nu putem accepta forta creatoare a istoriei ca o cauza a evenimentelor”(Tolstoi)

Am citit undeva ca omul este insumarea energiilor cosmice.

_ Prin el curg si se manifesta energii.

_ Ioane, ma intreb: ce fel de energii or fi curgand prin Gheorghe, daca nu are nici cea mai elementara notiune despre respectul reciproc? De ce s-o fi mai

insurat daca lui ii place sa stea singur prin baruri?

_Cand am vorbit cu el mi s-a parut a fi un om normal, batos, orgolios, stapan pe sine, dar si putin infantil in gandire si comportament. E caraghios sa vezi un om de aproape 50 de ani umbland prin baruri dupa pitipoance . Astfel de personaje imi provoaca greata .

_Ii sfaraie calcaiele alergand la intalniri cu cocote. Imi ia cartile si le imprumuta. Au disparut din biblioteca mea Tolstoi, Rebreanu, Balzac, Rabelais...Si daca i-am zis tace sau ma face egoista .

I-am spus sa fie generos pe banii lui si nu pe ai mei. A cazut in bratele desfraului care ameteste gandirea si adoarme constiinta . La el desfraul a devenit ocupatia principala. E ca un foc cel arde si cu nimic nu-l poate stinge. A devenit cel mai usuratic si mai desfranat ticalos din lume. E un muieratic incapabil sa iubeasca serios. Ma critica si se vaieta la toate femeile cat e el de nefericit cu mine. Asta fiind una din metodele lui de cucerire: sa starneasca mila viitoareii lui victime, nestiind sarmana ce o asteapta cu excrocul sentimental. Alta metoda a lui este lingusirea. La asta se pricepe cel mai bine. Linguseste fara rusine orice femeie, poate sa fie ea si preoteasa in templul lui Apollo. Pe femeia pe care vrea sa o aiba la pat o va ridica in slavi, ii va canta osanale, ii va dedica poezii ,melodii, si multe, multe flori si cadouri. La fiecare sfarsit de saptamana se duce la serate dansante , o adevarata cloaca infecta de paraziti, parveniti, de viermi, betivi, tarfe si drogati.

_De unde stii?

_Am fost cu el o singura data si nu am rezistat mai mult de 10 minute , in care m-am convins cu ce lighioane, cu ce demoni are de-a face. Viata mea alaturi de el a fost o lunga suferinta.

_In ceea ce priveste sentimentele nu exista deosebiri intre oameni. Cei simpli sufera in tacere sau in cel mai rau caz recurg la violenta, iar intelectualul complica totul perorand, generalizand si filozofand fara sens.

Cu un suras de copil Maria il intreaba:

_Ioane, esti sigur ca ma cunosti? Poate sunt egoista cum zice barbatul meu si

tie ti s-a nazarit sa ma iei de nevasta necunoscandu-ma.

Adevarul nu este usor de suportat. Putem sa descoperim ca nu ne potrivim, ca nu suntem facuti unul pentru altul, ca nu avem ce vorbi, ca nu ne simtim bine impreuna. E usor sa cazi in capcana naturii, sa faci copii si sa descoperi dupa un timp ca totul s-a sfarsit. Un barbat il cucerești foarte repede spunandu-i ca este de frumos, de inteligent, de talentat....cum nu seamana cu nimeni altul, cum ii sta atat de bine cu camasa rosie si noua frizura de parca ar fi un actor de cinema.,.....

_Si el ca fraierul cade in plasa.

_Da. Asa se intampla de multe ori. In general femeile sunt prefacute si poseda foarte bine arta de a se ascunde.

_Iar daca vor sa indeparteze un barbat ce trebuie sa faca?

_Sa-l critice mereu si ai sa-l vezi cum pleaca cu coada intre picioare preferand-o pe cea care-l lauda si-l asteapta cu sampanie si lumanari aprinse.

_Cum esti tu, Maria?

_Sunt geloasa, posesiva si nu usor de suportat atunci cand ma infurii.

_Visez sa traiesc cu tine o bucurie intreaga,o daruire totala si sa ating fericirea. Stiu ca sunt barbati superficiali, afemeiati, betivi, hahalere, mincinosi,parveniti,.....dar eu nu fac parte din aceste categorii.

Uneori, ma simt ratacit gandindu-ma ca te-as putea pierde. Nu as suporta sa te vad in bratele altuia. Vezi, si eu am aceleasi defecte ca tine. Sunt gelos si posesiv. Mi-ai cucerit sufletul femeie-copil, cu sinceritatea,cu duiosia, cu tandretea, cu generozitatea, cu puterea ta de iubire si daruire.

_Maria, tu esti floarea rara pe care vreau sa o iau cu mine la Sibiu. Fetita mea, vino in bratele mele!

Ioan o imbratiseaza si isi lipeste fata de a ei. O saruta de zeci de ori si o strange puternic de parca ii era teama sa nu fuga, sa nu o piarda. Se luptase cu sine atatia ani, constiinta impotrivindu-se acestei iubiri aproape obsedante, dar pana la urma nu a rezistat impulsului launtric de a o cauta si a-i spune adevarul, ca ea este in inima si sufletul lui de atata amar de vreme.

Stia ca iubirea trebuie implinita .

Acum stau imbratisati privindu-se.

_Maria imi iei mintile.Simt ca ard tot. Flacarile iubirii ma topesc.

_Ardem, ne topim impreuna si devenim din nou puri ca la inceput.

_Privirea ta imi spune ca vii de la inceputurile lumii, din ceata veacurilor.

Parca ai fi o frumoasa preoteasa antica ce mi-a cucerit inima cu simplitatea, puritatea si modestia ce te caracterizeaza.

Recunosc ca imi esti draga , chiar si atunci cand te infurii.

_Am venit din trecut sa-ti eliberez sufletul si sa te-nvat iubirea.

_Invata-ma iubirea! Tot ceea ce traiesc cu tine mi se pare un vis.

Mainile lui ii mangaie spatele si incearca sa-i desfacă fermoarul rochiei.

_O sa cadem in abis, o sa murim, daca mai continuam asa, Ioane.

_Vreau sa mor, dar impreuna cu tine. Ioan ingenuncheaza in fata ei ca in fata unei zeitati sarutandu-i picioarele si mangaindu-i fiecare particica. Iubirea il inrobise,simte ca devenise dependent de femeia aceasta. Pasiunea carnii striga in el.....Trupurile inlantuite de dorinta, de iubire, se unesc . Ca prin vis aude tipatul ei de care se indragostise. O priveste zambind si ii spune:

_Tipatul tau a venit de dincolo de moarte.

_Ioane, ma faci sa roses.

_Ador sa te vad asa. Te iubesc,Maria. Te iubesc.

Ioan o admira si pretuia efortul ei de a se sacrifica pentru altii. Maria era unul dintre cei mai buni misionari . Credea cu toata fiinta in tot ceea ce facea.

Avea emotii pentru ea, fiindca stia ca maine Maria va tine prima ei conferinta internationala.

O saruta pe frunte urandu-i succes si spunandu-i cat de mult o apreciaza.

_Pretuirea ta, pretuirea celui pe care-l iubesc este un adevarat sprijin pentru mine, chiar daca ea nu masoara exact adevarata mea valoare.

_Poate ca eu sunt subiectiv, fiindca te iubesc, dar stiu ca esti foarte buna in

ceea ce faci.

_Iubirea ne face sa vedem totul in roz. Cand iubim ni se pare totul bun, frumos, perfect.

_Binele si raul foarte rar apar in stare pura,de cele mai multe ori sunt amestecate si relative.

_Da. Nu stii ca maine prietenul de azi te va lovi.

_Sau dusmanul de azi maine iti va intinde mana si te va salva.

_Ce crezi prin divinitate?

_Puterile Universului care vegheaza asupra noastra.

_Ce este spiritul?

_Constiinta universala.

_Crezi ca va veni sfarsitul lumii?

_Va fi un sfarsit al unei oranduirii sociale, dar nu al lumii. Lumea veche, care deja este putreda se va scufunda si va apare o noua lume.

Dumnezeu nu va fi de acord sa se termine cu specia umana, chiar daca oamenii tind spre degenerare. In fata lui toti oamenii sunt egali si in acesti copii ai divinitatii inca mai sunt forte creatoare, inca mai exista speranta si iubire.

_Sper ca floarea firava si delicata a iubirii sa nu se ofileasca niciodata in inimile oamenilor.

_Uneori,iubirea este supusa asalturilor chinuitoare a geloziei, a lipsurilor, a dorintelor care nu se pot implini si pot ofili floarea dragostei.

Soarele se pregatea sa apuna peste cerul Indiei. Un sentiment de tristete, o neliniste adanca incepe sa puna stapanire pe sufletul lui. Presimte ca fericirea lui cu Maria se va sfarsi. Stie ca ceva rau se va intampla. Simturile nu l-au inselat niciodata, dar acum spera sa se insele. Poate este de vina asfintitul soarelui care-i da aceasta senzatie de sfarsit de lume. Poate ca nu o sa fie chiar asa de rau cum ii spune inima. Se simte tare obosit. Maria a plecat cu doua colege la coafor,iar el o sa se odihneasca.

Adoarme si viseaza ca se plimba cu Maria pe strazile frumoase si curate ale Sibiului. Se opresc in fata unei vile elegante si impunatoare. El o invita

inauntru fiind tare fericit ca si-a adus iubirea in casa sa. Urca frumoasa scara in spirala de lemn nuc care ii duc intr-un hol imens. Ii arata cele 4 dormitoare de la etaj, care erau decorate diferit. Intr-o camera totul era violet de la draperii, covoare pana la tapet. In alta camera predomina culoarea roz, in urmatoarea domnea culoarea verde, si-n ultima trona auriul. La parter era o sufragerie imensa cu un frumos semineu alb. In stanga era o biblioteca cu un birou foarte vechi cu incrustatii, care parea nou, un hol, o baie si o bucatarie. Casa avea doua terase cu multe flori, o gradina cu multi arbusti si trandafiri.

Maria inspecteaza biblioteca si ramane surprinsa de editiile foarte vechi si rare. Erau asezate la loc de frunte Platon, Dante, Goethe, Tolstoi, Dostoievski,.....

Ioan deschide ochii si simte inima batandu-i puternic. O durere surda ii sfasie pieptul. Ce am Doamne? Eram cu Maria in casa de la Sibiu si eram tare fericit. Poate ca in realitate nu o voi duce niciodata acolo. Priveste pe noptiera si zaresta un plic. Era scrisul Mariei. Il deschide si dupa ce-l citeste spune: "Stiam eu ca se va intampla o nenorocire." Maria il anunta ca Gheorghe a avut un grav accident si ea a plecat cu primul avion in tara, A venit la el, dar dormea atat de adanc si nu a vrut sa-l trezeasca. L-a sarutat pe constelatia Orion de la baza gatului si el nici nu a simtit-o. Ioan avea niste alunite care semanau cu constelatia Orion, iar Mariei ii placea mereu sa le mangaie si sa le sarute. Se duce la baie isi face un dus, arunca hainele de-a valma in geamantan si pleaca la aeroport. Ajunge in Bucuresti si se intalneste cu Maria in fata spitalului. Cand il vede se prabuseste in bratele lui plangand.

_ O sa moara, asa au spus medicii.

_ Nu trebuie sa crezi tot ce spun ei. Pe lumea asta se mai intampla si minuni. Eu cred in minuni.

_ Nu, nu mai are nici o sansa. A fost operat de cei mai buni medici, dar nu mai este nici o speranta. Au zis ca in cateva ore se duce.

_ Du-ma la el.

Maria il conduce la Gheorghe care era de nerecunoscut. Semana cu o mumie

egipteana. Nu i se mai vedeau decat fata si degetele de la maini, in rest tot corpul era numai bandaje si respira cu ajutorul aparatelor.

E in coma ,spune Maria printre lacrimi. Nu vede,nu aude, nu poate sa miste nici macar un deget.

_O sa-si revina, Maria.

Ioan se concentreaza isi intinde palmele deasupra capului lui Gheorghe si spune : "Doamne,Iisuse Hristoase,Fiul lui Dumnezeu,te rog trimite energia ta vindecatoare in bolnavul acesta!"

Isi plimba mainile peste tot corpul lui Gheorghe repetand mereu rugaciunea:"Doamne Iisuse Hristoase ,te rog trimite energia ta vindecatoare in bolnavul acesta".Dupa care isi lipeste palmele de capul lui Gheorghe spunand aceiasi rugaciune. Isi muta mainile peste pieptul bolnavului deasupra inimii ,dupa care ii ia mana stanga in palmele lui si-l strange usor de degete spunandu-i: "Sa te faci bine repede !"

_Te asigur ca o sa traiasca si o sa-si revina curand, dar sa te rogi si tu lui Iisus si Maicii Domnului .Priveste! Degetele lui Gheorghe incep sa se miste in palma lui Ioan.

_Doamne ! Isi revine!

_In curand o sa deschida ochii si o sa vorbiti. Te rog, iarta-l ,si uita tot ce ti- a gresit. Te asigur ca de azi va fi alt om. Eu o sa plec acasa la Sibiu. Daca ai nevoie de ceva sa ma suni. Acum, important este sa stai langa el . Are nevoie de tine si de toata dragostea ta. A fost un suflet rebel, dar se va schimba.

Iarta-l!

Ioan il priveste pe Gheorghe cu dragoste. Era slab,palid, iar buzele subtiri par a vrea sa spuna ceva. Ioan isi lipeste capul de fruntea lui Gheorghe concentrandu-se. Dupa un timp se ridica il saruta pe obraji si ii sopteste : "Iarta-ma!"

O saruta pe Maria pe frunte spunandu-i:"Te rog, ai grija de el!"Si nu uita sa te rogi Fecioarei Maria, lui Iisus si Sfintei Treimi.

Maria vrea sa-l conduca ,dar el o opreste. "Nu,Maria.Te rog, stai aici!"

_Ioane, cine esti?

_Un nimeni, si iese pe usa.

Era a treia ora cand Ioan isi folosea capacitatile cu care se nascuse si lua din ghearele mortii inca un suflet intorcandu-l la viata. Stia din experienta ca lui o sa-i fie rau in curand. Merge repede pe culoarele spitalului cand dintr-o data incepe sa se impleticeasca ca un om beat. Simte ca nu mai are mult si o sa lesine. Reuseste sa iasa din spital si se indreapta spre parcul din fata unde se aseaza pe iarba .

Priveste cerul si spune:”Multumesc,Doamne! Iarta-ma, ca am fost un mare pacatos! Am ravnit la femeia altuia si eram hotarat sa i-o iau,dar se pare ca vointa ta este alta.Azi am inteles ca cel mai important pentru mine esti doar tu. Nici o femeie si nici o iubire pamanteana nu se poate compara cu iubirea ta. Ma las in voia ta si fa cu mine ce doresti.Am renuntat la Maria. Nu sunt chiar atat de ticalos incat sa trec “peste cadavre” pentru fericirea mea. Mai bine plec eu si ii las pe altii sa se iubeasca si sa fie fericiti. Fericirea, puterea si marea mea iubire esti doar tu. Azi am inteles acest lucru.Iti multumesc ca i-ai mai dat inca o sansa lui Gheorghe. Stiu ca va fi alt om si o va face fericita pe Maria. Experientele traite la limita dintre viata si moarte schimba mentalitatea omului pentru totdeauna. Asa va fi si cu el.Va fi o schimbare radicala si totul se datoreaza tie.”

Lesina in iarba. Pe langa el trec oameni nepasatori.

Maria sta langa Gheorghe si privea cum se stingeau razele amurgului. Incet, incet bezna castiga cat mai mult in lupta sa cu lumina. Femeia era coplesita de un sentiment de mila profunda pentru cel ce-i fusese sot timp de peste 20 de ani. L-a iubit de cand era o copila. Cineva le-a facut cunostinta si s-au placut din prima clipa. Cand priveste in urma se intreaba :”Unde am gresit?”

Dupa 5 ani de casnicie a simtit ca este complet alt om. Cand si-a dat seama ca o inseala a plans, a suferit, iar odata cu trecerea timpului i-a devenit indiferent, strain si ura acele momente cand el o atingea, stiind prea bine ca venea de la amanta.

Era sotul ei, dar ajunsese sa-i fie scarba sa se lase atinsa . Se ducea in baie plangea, simtea ca-i vine sa vomite, se spala in nestire si ii era sila de ea insasi ca s-a lasat

pangarita de acest om. De multe ori se intreba prin ce traume trec femeile care sunt violate, daca ea trece prin aceste stari groaznice, cand e atinsa de barbatul ei. Repulsia fata de el atinsese cote maxime. Prefera sa-l stie plecat in delegatii si sa nu vina cu lunile. A vrut de nenumarate ori sa divorteze, dar duhovnicul ei a sfatuit-o sa nu desparta ceea ce Dumnezeu a unit si sa-si duca crucea sacrificandu-se pentru copil.

De atunci nu s-a mai dus la biserica si cand l-a cunoscut pe Octav a trecut la gnoza.

Gheorghe afisase in ultimii ani un aer de multumire de sine, de infumurare, iar ea avea o gratie naiva, plina de nevinovatie si de vioiciune. Au fost cativa barbati care i-au facut curte, dar s-au izbit de un zid. Ea ura acesti barbati galagiosi, nerusinati si se gandea la sarmanele lor neveste care ca si ea au avut nenorocul sa se casatoreasca cu niste haimanale si hahalere.

Cand l-a cunoscut pe Gheorghe acesta era un tinerel de 20 ani, inalt, slab, cu nas acvilin, firav, cu trasaturi neregulate, dar fine. Ochii mari, caprui, o priveau cu inflacarare si dorinta. Parul castaniu- deschis si ondulat ii acoperea fruntea si ii da un aer ingeresc. Aerul lui ganditor si paloarea acea neobisnuita o ducea la gandul ca sufera din cauza ei.

Ce mult l-a iubit! Trasaturile aproape feminine, parul carliontat, acei ochi care o priveau dragastos, obrazii palizi care se imbujorau atunci cand o strangea in brate, vocea lui sfioasa si subtire ca de domnisoara, cand ii recita poezii de Minulescu au cucerit-o. A simtit pentru el simpatie, admiratie si iubire ca in timp toate acestea sa se transforme in repulsie si ura. Cand venea seara si trebuia sa doarma in pat cu el pentru ea era un chin, de parca ar fi fost in pat cu cel mai mare dusman.

Ce ciudata este viata! Cum timpul, viata, transforma sentimentele omului, cum se ajunge de la o mare iubire la o mare ura! Daca la inceput in el gasea fericire, mangaiere, extaz, in ultimii ani a gasit doar suferinta, lacrimi, deznadejde, disperare. Isi aminteste cum intr-o seara in parcul Trivale priveau amandoi cerul acoperit de nori mari si negri ce erau purtati spre sud de un vant puternic ce vestea apropierea unei furtuni ,iar el timid i-a luat mana, i-a sarutat-o, rosindu-se tot, in timp ce ei inima ii batea intr-un mod neobisnuit si tare ciudat.

“Ce frumos era atunci la inceput! spune in gand Maria.

Cum ascultam fermecati suspinele vantului in frunzisul des al copacilor si ropotul picaturilor de ploaie ce incepusera sa cada si cum el pentru prima data m- a imbratisat si toata seara mana mea a ramas in mana lui .Cand eram gravida am fost la munte si el s-a urcat pe o stanca uriasa privind cerul invapaiat de august si a inceput sa strige ca un nebun:”Te iubesc, Maria!”A venit la poalele stancii unde eram si a inceput sa ma sarute si sa-mi spuna cat e de fericit ca in curand o sa se nasca copilul nostru. Si-a pus urechea pe pantecele meu incercand sa surprinda o miscare a copilului, dar nu se auzea decat cantatul greierilor, iar in vazduh deasupra noastra dadăa rotocoale un vultur.

Da, ne iubeam si eram fericiti. Uneori, cadea intr-o visare dulce si blanda recitandu-mi cateva versuri compuse de el, sarutandu-ma si multumindu-i cerului ca m-a intalnit.

A fost mereu nesatios de viata, stapanit de neastapar la fel ca un copil. Se purta ca un adolescent rebel indragostit de verbul a fi, dornic de a soca, de a iesi mereu in evidenta. Mereu era optimist, plin de incredere, curios, dornic de cunoastere si de a participa la toate cele ale lumii. Era stapanit de o pofta nebuna de viata si vedeam cum fiorul fiintarii il cutremura si aprinde in el o patima inflacarata si irationala.

Simtea nevoia de a epata, de a-si striga fericirea sau indignarea. In schimb eu devenisem opusul, preferam mai mult linistea. Si in mine exista dorinta de a calatori, de a cunoaste, de a vedea, de a gusta din roadele spiritului.

Mereu a fost indragostit de viata, iar eu mai mult de idei si de natura.

Cand facea declaratii de amor devenea patetic, exuberant si exaltat. Greseala mea a fost ca am iubit paroxistic, am spus mereu ce gandesc, am criticat si m-am revoltat cand a fost cazul.

Eu cautam izvorul fericirii si al adevarului, iar el cauta distractia, dezmatul.Asa ca am ajuns sa traим in universuri paralele. Fericirea noastra a durat 5 ani. Intr-o zi am aflat cu stupefactie ca sotul meu ma inseala. A fost un moment groaznic. Sufletul mi s-a ratacit in tinuturi necunoscute. Dintr-o data m-am prabusit intr-o deznadejde complita. Simteam ca mintea mi se tulbura. Eram sfasiata de gandul chinuitor ca el iubeste alta

femeie. Simteam ca vroia sa fie liber, sa faca ce vrea. Si intr-o zi chiar i-am spus :”Esti liber, poti sa faci ce vrei,dar sa nu-ti uiti datoria de tata.” De atunci viata mi-a devenit un lung sir de chinuri felurite si de neindurat. Cand tristetea m-a imbolnavit si fizic nu numai sufleteste am spus :”Ajunge! Gata!”

Ca sa –mi uit nefericirea m-am refugiat in munca si studiu. Am descoperit ca multe femei sunt in situatia mea.

Cand a aparut Ioan am descoperit ca inca mai pot iubi, ca nuantele fericirii sunt noi pentru mine. Cum imi spunea:”Mi se pare un vis ca esti a mea si am sentimentul ca te cunosc si te iubesc din vremurile primordiale.Tin atat de mult la tine incat as fi gata sa-mi dau viata pentru ochii tai. Maria, acum ma simt implinit, ceea ce imi lipsea erai tu. Iubito, fara tine sunt nimic, tu ai devenit cerul si soarele meu. As vrea sa traiesc o vesnicie langa tine. Cerul mi te-a trimis in cale sa te venerez, sa te ador ca pe o zeita. Prin tine Dumnezeu mi-a revelat iubirea sa. Tu ai devenit icoana vietii mele luminandu-ma cu stralucirea ta divina. Oare nu este o minune ca esti in bratele mele ca te iubesc si ma iubesti? Da, este. Tu esti miracolul divin din viata mea....”

Am inceput iar sa sper si sa visez la o viata plina de fericire. Eram hotarata sa divortez, dar cum sa-l parasesc pe sotul meu in situatia care este?Ar fi inuman!”

Razele soarelui mangaiau cu duiosie chipul slab si palid al sotului Mariei. Gheorghe se trezeste si o zareste pe Maria dormind pe scaun langa el. Simte ca s-a produs o transfigurare a sufletului sau. Ii este rusine cand isi aminteste de comportarea lui cruda,josnica si foarte urata fata de sotia sa. Unde era tanarul acela cu sentimente inalte, cu suflet mare si generos?

Ajunsese un adevarat nemernic care mintea, lingusea si urmarea doar distractia si placerea. In sufletul sau se adunase mult gunoi si acum a sosit momentul sa faca curatenie, sa alunge tot raul care s-a adunat de-a lungul timpului. Simtea ca are nevoie de o purificare.

“ Cand se va trezi Maria o sa-i spun adevarul,ca desfranatul de ieri s-a trezit la realitate si vrea sa duca alaturi de ea o viata fericita. Adevarul e ca doar pe ea am iubit-o, celelalte femei din viata mea au fost doar niste gunoaie. Dragostea mea

pentru femei era doar ambitie: bucuria de a poseda. In jurul femeilor mereu am incercat un sentiment de atractie dar si de dezgust. Prostituata de pe strada si asa zisa intelectuala rafinata au acelasi zambet si urmaresc acelasi lucru. Doar ca prima este sincera si o face de nevoie, fiindca nu are cu ce trai, iar cealalta minte, joaca teatru, se preface ca este framantata de sentimente inalte, nobile, alese, dar, in realitate se joaca, se distreaza fiind o adevarata otrava pentru cel ce o atinge. Nu am avut de-a face cu femei de strada. Intotdeauna am avut un sentiment de mila si de sila cand le priveam. In schimb am cunoscut o multime de femei culte care erau mai depravate decat prostituatele de rand si se ascundeau sub o masca estetica, uneori poetica, bine studiata, castigandu-mi admiratia si eu cazand ca un fraier in mocirla desfraului nefiind capabil sa deosebesc binele de rau.

Ca toti oamenii si eu am avut in mine o latura intunecata care a cuprins in ea ignoranta, mandrie, batjocura, manie, instincte animalice.... Uneori, am ascuns si am reusit sa suprim acest lucru, dar alteori toate relele din mine izbucneau si ma dominau. Acum singur am deschis propria-mi "Cutie a Pandorei" si ma rusinez de ceea ce am facut.

Imi este sila de animalul din om. E dezgustator! Imi este rusine de faptele mele. Am fost un caraghios si un imbecil. Nu mi-a pasat de sentimentele sincere, curate ale Mariei.

Ce ticalos! Ce netrebnic! Ma va ierta vreodata?

Am dus o viata desfranata si trandava. Am fost un egoist ordinar. Traiam doar pentru placeri si distractie nefacand nimic bun, frumos sau folositor. Toata ziua palavrageam cu tarfele din jurul meu, ignorand-o pe Maria. Nebunia viciului ma ducea in intuneric, dar eu nu vedeam, fiind orbit de patima placerilor carnale.

Apa murdara in care ma balaceam mi se parea limpede ca cristalul. Ce orb am fost!

Doamne, ajuta-ma, si ma curateste de toata murdaria si spurcaciunea in care am cazut! Cum am putut sa fiu atat de orb?

Doamne, coboara-te si salasuieste-te in mine pacatosul!

Am gresit de nenumarate ori, dar acum vreau sa fac doar binele."

Incepe sa planga ca un copil si isi impreuneaza mainile rugandu-se in soapta sa nu o trezeasca pe Maria.

" O, cat de ticalos am fost! Ma duceam cu prietenii la distractii si ma dadeam la nevestele lor,fixand intalniri cu ele. Eram atat de nerusinat si nesimtit ca le faceam declaratii de amor , neferindu-ma de Maria. Ce o fi fost in sufletul ei? Ma va ierta vreodata? Ma mai iubeste sau sta cu mine de dragul copilului? Acum este aici din iubire sau din mila?Am fost atat de nerusinat ,incat nu merit iubirea si mila nimanui.

Plecam de la servicii si alergam indobitocit si nauc dupa dezmat . In femei vedeam un mijloc de desfatare, obiecte ale placerii. Ajunsesem sa cred ca toata fericirea omului sta in asta.

Pana acum am trait doar pentru mine, pentru placerea mea, iar la tine Doamne nu m-am gandit niciodata si tot ce se spune despre tine le-am crezut minciuni. Deviza mea a fost :”Traieste clipa!”

In sufletul meu era doar intuneric, iar acum o raza de lumina a patruns si arde din ce in ce mai puternic. Constiinta mea a dormitat ani buni,dar acum s-a trezit.

Stau de vorba cu mine insumi si-mi este sila de cel care am fost pana azi.Vreau sa ma ajuti, sa ma curatesti de toata mizeria. In mine s-a trezit un eu care nu-l mai suporta pe cel de ieri.

Am gasit drumul spre mine si te rog sa-mi calauzesti pasii de acum incolo.

Constiinta mea iti cere ajutor. Ai zis ca omul sa se roage in singuratate, in duh si adevar si ai promis libertate celor inrobiti. Eliberaza-ma si pe mine de lanturile grele ale pacatului. Pana acum am cautat placerea, acum caut adevarul.

Poate ca intr-o zi voi reusi sa realizez”Marea Opera”,adica sa ajung sa transform omul imatur din mine in Omul desavarsit.

Simt ca sunt alt om.Simt ca azi m-am nascut din nou.

O adiere racoroasa il inconjoara. Ioan deschide ochii si priveste luna ce stralucea in inaltul cerului. Se simte tare slabit si ameteste cand se ridica. Se controleaza in

buzunar sa vada daca mai are banii si actele. A avut noroc. Nimeni nu s-a apropiat de el in tot acel timp cat a zacut in iarba. Probabil or fi crezut ca el este vreun betiv fara nici o letcaie. Se urca intr-un taxi si se indreapta spre hotel sa-si ia bagajele.

Telefonul suna si Maria il anunta fericita ca Gheorghe si-a revenit. Medicii spun ca este o minune. Asa ceva nu au mai vazut. O sa stea cam o luna jumătate in spital pana o sa-si refaca coastele, mainile si picioarele fracturate, dar leziunile interne s-au vindecat in mod miraculos. Ioan ii spune ca se va vindeca mult mai repede. Maria ii povesteste ca Gheorghe i-a cerut iertare pentru toate suferintele pe care i le-a pricinuit si i-a promis ca se va schimba . Fizic este acelasi om, dar gandeste altfel acum. Ioan ii zice doar:

“Sa ai grija de tine si mai ales de el, fiindca acum are mare nevoie de iubirea ta”..

Priveste trist la oamenii de pe strada care la ora aceea din noapte mergeau majoritatea in cupluri tinandu-se de mana, sarutandu-se si imbratisandu-se. El se gandeste la intamplarile care i-au marcat viata si la povestea lui banala de iubire. O iubire pe care trebuie sa o sfarseasca, o iubire la care constiinta ii spune sa renunte.

Cand iubesti sufletul se preda in totalitate. Simti ca traiesti doar pentru a fi cu cea pe care o iubesti. Dar el trebuie sa renunte la femeia iubita.

Oamenii se iubesc, se urasc, se despart pretutindeni in lumea aceasta. El gaseste o alta, ea gaseste un altul si o iau iar de la inceput. Uneori poate sa fie mai bine sau poate chiar mai rau. Cine stie?

“Viata fara iubire, fara Maria va fi searbada, pustie, fara sens,gandeste Ioan. Simt cum ma cuprinde un frig interior si o instrainare de tot ceea ce este omenesc. Speranta fericirii mele cu Maria a murit. Ma prabusesc intr-un abis insondabil. Viata nu mai are nici un sens fara ea. Totul si toate mi se par straine si reci. Inima imi este in agonie si sufletul un pustiu imens. Ea este a altuia si va ramane cu el.

Ce nebun ai fost, Ioane!O, ce nebun! Acum suporta suferinta , durerea, care te sfasie si -ti faramiteaza inima. Degeaba soarele va straluci si va trimite razele sa ma incalzeasca, ca inima mea a inghetat pe vesnicie si caldura lui nu o va mai readuce la

viata.Totul ma lasa rece. Gandul meu nu mai are aripi sa zboare prin Univers,fiindca s-au frant si eu am cazut in abisul deznadejdii.

La urma urmei poate ca este mai bine asa. Acum, sa mor pentru o femeie? Lumea este plina de femei, dar ca Maria nu este niciuna.Trebuie sa recunosc ca are un suflet de inger. Poate ca asta este voia ta, Doamne.

Cred ca am luat-o razna. De fapt eu am luat hotararea de a ma desparti de ea. Nu stiu ce sa fac...Mai bine ma duc sa ma confesez, dar oare nu propa-mi constiinta e cel mai bun duhovnic? Nu ea imi sopteste mereu sa fac ceea ce este bun, frumos, corect si moral? Eu am fost un imoral dorind mereu ceea ce apartinea altuia.

Despartirea de Maria este sfasietoare, iar eu ma las in voia ta, Doamne. Stiu ca doar tu poti sa ma ridici din prapastia disperarii in care sunt si sa-mi vindeci inima si sufletul.Tu toate le poti. La tine totul este posibil. Ma abandonez in bratele tale, chiar daca in adancul sufletului tanjesc dupa bratele ei moi.

Iarta-ne, Doamne! Toti suntem vinovati in fata ta si nevrednici sa-i indreptam pe altii. Atata timp cat in inima mea va fi mila, iertare si iubire pentru dusmani, pot spune ca inca mai sunt om.

Poate ca intr-o zi alta iubire va renaste in sufletul meu.O iubire mai frumoasa,mai pura,mai pasionala....

Ma amagesc singur.

Voi mai putea iubi vreodata alta femeie? Cu siguranta, nu. Maria va ramane unica si marea mea iubire.

La naiba cu femeile! Mai bine ma calugaream, dar nu as putea sta inchis intr-o manastire si sa ma supun orbeste unui regulament. Mai bine pustnic si liber in mijlocul naturii. Da, natura, ea ma va vindeca de iubirea pentru Maria . Dragostea pentru o femeie nu ma ridica, ci ma coboara si-mi mananca si ficatul. Mai bine lipsa. Am ajuns un misogin? Adevarul este ca nimeni nu-si poate lega soarta de a altuia.Venim in lume singuri si tot singuri o sa plecam. Ori cat ai iubi pe cineva tot nu poti sa traiesti si sa simti in locul acelei persoane. Fiecare este unic. Existenta este

unica si ceea ce este pierdut, pierdut ramane. Poate ca ar fi mai intelept sa nu mai filozofez atat. Dar poti sa traiesti fara sa gandesti? Unii pot, dar altii nu.

Si totusi, fericirea este posibila si este aproape de mine. Doar sa intind mana, dar mai bine nu. Moral, bine, corect este ca eu sa renunt la ea, chiar daca o iubesc mai mult ca orice pe lumea asta. Stiu ca acum totul se va schimba. In Gheorghe s-a trezit constiinta si eul sau spiritual va straluci puternic.

Da, eu trebuie sa dispar din calea lor. Asa este cel mai bine. O sa ma lupt cu cel mai mare dusman al meu, tristetea, mahnirea, dar intr-o zi imi va trece. Nimic nu dureaza o vesnicie, totul se schimba, se transforma.

Nori de toamna buimaca se strang pe cerul sufletului meu si un vant puternic incearca sa imprastie sentimentele mele pentru Maria. O voi putea uita vreodata? Nu.

Am ajuns la concluzia ca pasiunile sunt zadarnice, conflictele inutile si o nebunie sa crezi ca poti fi fericit printr-o femeie.

Am suferit destul! Ajunge!

Simt nevoia acuta sa merg pe o poteca de munte, sa fiu ametit de mirosul brazilor, sa aud murmurul izvorului, fosnetul frunzelor, si sa vad semetia muntilor care intotdeauna mi-au dat forta de a merge mai departe. In momentele grele mereu m-am adresat Cerului, brazilor, muntilor, apelor, simtind ca apartin fiecarui element si ele imi dadeau mereu energie si putere.

O! Eu cel echilibrat, m-am pierdut in fata Mariei. Fascinat si tremurand de dorinta ma napusteam asupra ei ca un animal infometat sau ingenuncheam in fata zeitei iubirii mele cersindu-i gratia pe care mi-o acorda. Ce ticalos am fost! Animalul din mine isi cerea drepturile.

Acum am nevoie de liniste, singuratate sa ma regasesc. Toamna din sufletul meu imprastie frunzele si florile iubirii.

Cum sa parasesc eu aceasta femeie care mi-a dat farmec, mister si iubire? Si, totusi, trebuie sa o uit.

Valurile suferintei mele se vor sparge de mal si un nou val dator de speranta, de iubire divina se va naste in sufletu-mi trist venind din adancuri nestiute, necunoscute, care ma va intari si ma va face puternic.

Stiu ca in timp intre mine si ea se va crea o distanta incomensurabila.

Cum zicea Marin Preda:”Distanta care se crease, cu anii intre noi era atat de mare, incat reproducea parca in mic fuga spre rosu a galaxiilor, datorita expansiunii uriase a universului, indepartarea lor cu o viteza fantastica de bang-bangul initial. Nu cumva ma intrebai asta este legea universului nostru sufletesc, a aparitiei si apoi a indepartarii unui sentiment a fugi lui ticsite spre rosu de locul si de omul care i-a dat nastere ? Mai degraba sminteala e in adancuri, in micul si nu in marele cosmos, acolo unde nu mai exista cauza si efect, unde se crede ca nu mai exista nimic si totusi exista, unde gandul inceteaza ca gand indata ce s-a manifestat si se transforma in stare “.(Cel mai iubit dintre pamanteni)

Ciudat! O bucurie stranie ma cuprinde. O forta misterioasa ma copleseste. Incep sa cred ca viata omului pe Pamant este o adevarata aventura a cunoasterii de sine.

Sunt un om care nu poate sa traiasca fara iubire. Stiu ca Maria va ramane de-a pururi mireasa sufletului meu, chiar daca apartine altcuiva si nu am sa o mai vad niciodata. Iubesc soarele, stelele, muntele, marea, si mai ales pe tine, Doamne.

“Toti am primit darul de la Dumnezeu: de a exista, de a fi. Deci, orice om are dreptul la iubire, fericire, cunoastere a lumii si a misterelor universului,” gandeau Marina urmarind un fluturas frumos colorat care se asezase mandru pe o petala de trandafir. Era o femeie frumoasa, inalta, slaba, cu parul lung, drept si matasos de culoarea aurului. Ochii mari, negri, contrastau cu tenul alb ca florile de crin si straluceau arzator. Erau iscoditori si emanau o duiosie aparte. Buzele usor senzuale, frumos conturate tradau o bunatate si o seriozitate adanca. Iubea cu candoare oamenii, frumosul, iar natura o fascina. Avea o fire linistita,visatoare, dar si momente cand devenea exuberanta.

Cand o priveai aveai senzatia ca din fiinta ei radiau raze de lumina, ca mii de curcubeie, de aurore o inconjoara.

Si, totusi, daca te oglindeai in acei ochi, descopereai o mare tristete. Doar cand privea cerul, vreun firicel de iarba, frunzele unui copac sau o floare aceea tristete disparea, fiind inlocuita de o lumina si o bucurie stranie. Sufletul ii era plin de o mare iubire imaculata nepamanteana si suferea nostalgia cunoasterii. Avea insusirile unui mag, vindecator, exorcizator. Ai fi tentat la prima vedere sa crezi ca se indeletniceste cu practici magice, hipnotice, spiritiste, ceea ce este total fals. Ea se nascuse cu o sensibilitate aparte. Lumea, universul, i se pareau magice si cauta sa le inteleaga, sa le cunoasca. Vorbea cu pietrele, florile, apele, vanturile pe care le iubea si uneori se contopea cu ele, devenind si ea piatra, floare, apa, vant. Descoperise ca taina Universului sta in revelatia iubirii. Aflase ca iubirea este principiu de baza al cosmosului si din ea izvoraste totul. Ajunsese la o deplina stapanire a trupului si a spiritului.

Ii facea o deosebita placere sa descopere drumuri noi care o duc pe taramuri necunoscute. Descoperise ca la adevar se ajunge pe o cale sau alta, iar ultimul adevar este iubirea. Invatase sa renunte la cele lumesti si o fericire stranie o cuprindea cand contempla absolutul. Era initiata in Eros, dar si in thanatos. Era plina de armonie, fiind in acord cu simfonia universului. O lumina puternica ii stralucea in ochii intunecati ca mura campului cand contempla cerul, norii, soarele, stelele, luna, lumina. Perceptiile simturilor navaleau ca un val multicolor acoperind-o in mii de nuante stralucitoare. Se juca cu forte necunoscute omului. Aduna si armoniza culorile risipite ale spiritului in sufletul ei simplu, calm si pios. Inima ii era plina de iubire si credinta. Exista inuntrul ei un tainic imbold ce crestea mereu, indemnand-o spre cunoastere, stiind ca va descoperi splendori nebanuite, necunoscute. Pentru ea natura era un templu misterios in care gasea miracole.

Adora sa rataceasca prin munti, paduri, umplandu-si inima de liniste, azuriu si verde. Eul ei plutea peste abis si sublim cautand mereu divinul.

Acum era in gradina si-l astepta pe Ioan. Femeia isi ridica privirea spre cer si un vant puternic incepe sa bata aplecand crengile copacilor. Ea isi ridica bratele murmura ceva

si se roteste parand ca danseaza cu vantul, care pe loc se potoleste. Se aseaza pe iarba si mangaie cu privirea un firicel de iarba. Se apleaca spre el si sopteste:”Te iubesc, firicel drag”.

Ochii ii devin violeti si intreaga sa fiinta parea dusa in alta lume. Radia lumina, puritate, gingasie si o fluiditate ciudata. Cand privea o piatra, o bobita de roua, unda unei ape, o floare, se metamorfoza. Era ca o vraja care o cuprindea. Atunci ea patrundea in alte lumi pe care le explora cu o curiozitate de copil.

Marina era o fire singuratica careia nu-i placea galagia si vorbaria. Ea nu avea nevoie de cuvinte pentru a comunica, putand patrunde cu usurinta in mintea omului citindu-i gandurile. Pentru oameni simtea o mare mila, intelegand ca majoritatea sunt condusi de animalul din ei. I se pareau puerile, sterile si inutile, toate discutiile oamenilor. Ea era preocupata de cunoastere, dar mai ales fascinata de lumea naturii.

Aude ca prin vis:”Marina, iesi din universul firicelului de iarba si imbratisaza-ma!” Se ridica brusc si fericita se arunca de gatul lui Ioan care o strange la pieptul sau spunandu-i:”Mi-a fost tare dor de tine,” sarutand-o pe frunte. Ea il ea de mana si face o pirueta in jurul lui zicandu-i:”Se pare ca in India ai rabdat de foame, fiindca ai slabit.Stiu ca ai reusit sa ridici valul lui Isis, dar pe cine ai vazut?”. El privind-o cu multa dragoste spune :”Pe mine m-am vazut. Nu ma certi ca iar am schimbat destinul unui om?”

“Nu, pentru ca te inteleg si gandesc la fel ca Ion Agarbiceanu:”Pentru mine, cea mai inalta frumusetate omeneasca e frumusetea spirituala, armonia si desavarsirea vietii spirituale. Si lupta cea mai de pret e lupta pentru aceasta desavarsire....Si m-a incantat mai ales lupta data de omul constient pentru ca in el sa biruie binele asupra raului, poruncile superioare ale vietii asupra instinctelor oarbe. Aceasta lupta m-a impresionat poate si mai mult decat un peisaj frumos, un apus sau un rasarit de soare, sau un cantec frumos”, dar, este ceva ce nu am inteles,”si se face nevazuta.

”Marina, nu-mi place cand faci asta.” Ea apare langa el si –l intreaba: “De ce nu i-ai vorbit niciodata Mariei despre gnoza noastra?”

Ioan o ia de mana, o priveste trist spunandu-i:”Surioara, fratele tau geaman este constient ca oamenii inca nu sunt pregatiti pentru acest adevar pe care nici noi nu-l cunoastem in totalitate. Drumul cunoasterii este lung, anevoios si intortocheat. Sunt nenumarate gnoze, de la cele sataniste, luciferice, pana la cele ultracrestine, si toate pretind ca detin adevarul, dar, vezi, adevarul e tare greu de aflat. Doar cand o sa am certitudinea ca l-am gasit o sa pot spune ca sunt liber cu adevarat. “

“Fratioare, adevarata cunoastere trebuie cautata si descoperita individual, in liniste si singuratate. Tu trebuie sa o cauti neincetat si pretutindeni atata timp cat existi, si poate ai noroc sa o gasesti, sa ti se descopere.

Ea nu se invata, ci ti se reveleaza daca intr-adevar meriti.”